

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας 30

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου). Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὁσίας.
Μακαρίου ὁσίου (Ἐθνική Εορτή).

Τῷ πρωΐ: Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάφαλμος

«Τό προσταχθέν...» (τρίς).

«Ο μέγας Στρατηγός...» (δίς) (ζήτει τοῦτο ἐν τῷ Τριωδίῳ μετά τὴν γ' Στάσιν τῶν Οἰκων).

Ἀμέσως:

(χῦμα).

Τῆς Θεοτόκου· «Ἄνοιξω τό στόμα μου...», μετά τῶν Εἰρημῶν εἰς 6.

Κάθισμα, πάλιν τό· «Ο μέγας Στρατηγός...» (ἄπαξ).

Κοντάκιον· «Τῇ ὑπερμάχῳ...», Οἶκος· «Ἄγγελος πρωτοστάτης...» Τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Υπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

«Ἄνοιξω τό στόμα μου...»

Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».

«Τό ἀπ' αἰῶνος σήμερον...» (δίς).

Ἄπολυτίκιον:

Κάθισμα:

Ο Νέφος φαλμός:

Κανών:

Ἄπο γῆ Ωδῆς:

Ἄφ' στρ' Ωδῆς:

Καταβασίαι:

Ἡ Τιμιωτέρα:

Ἐξαποστειλάριον:

- Αἶνοι:** Τά 3 στιχηρά Προσόμοια «Κεκρυμμένον μυστήριον...» εἰς 4.
- Δόξα, Καί νῦν:** «Γλωσσαν ἡν οὐκ ἔγνω...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη, καί τό «Τό προσταχθέν μυστικῶς...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

(Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

- Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:** «Τό προσταχθέν μυστικῶς...».
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἀγίοις...».
- Ἀπολυτίκιον:** «Τό προσταχθέν...».
- Κοντάκιον:** «Τῇ ὑπερμάχῳ....».
- Τρισάγιον**
- Ἀπόστολος:** Τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή...»
(ό δεύτερος ἐν τῷ Τριῳδίῳ)
- Εὐαγγέλιον:** Τῆς Θεοτόκου· «Ἄναστᾶσα Μαριάμ...»
(”Ορθρος 8ης Σεπτ.).
- Εἰς τό Ἑξαιρέτως:** «Ἄπας γιγγενής....».
- Κοινωνικόν:** «Ποτήριον σωτηρίου....».
- «Εἶδομεν τό φῶς...» καί Ἀπόλυσις.

Σήμερον φάλλεται πανηγυρική Δοξολογία ἐπί τῇ ἐπετείῳ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἅγωνος τοῦ 1955, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Τυπική διάταξις Δοξολογίας ἐπί τῇ 1ῃ Ἀποιλίου 1955.

- Ο Διάκονος:** «Εὐλόγησον, Δέσποτα».
- Ο Ἄρχιερεύς:** «Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...».
- Ο Α' Χορός:** «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου...».
- Ο Β' Χορός:** «Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ...».
- Οι Χοροί:** Τήν Δοξολογίαν.
- Ο Διάκονος:** «Ἐλέησον, ἡμᾶς ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».
- Ο Α' Χορός:** «Κύριε ἐλέησον» (τρίς).

- ‘Ο Διάκονος: «”Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν εύσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν».
- ‘Ο Β’ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρίς).
- ‘Ο Διάκονος: «”Ετι δεόμεθα ύπέρ τοῦ Πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».
- ‘Ο Α’ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρίς).
- ‘Ο Διάκονος: «”Ετι δεόμεθα ύπέρ πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν τῇ Νήσῳ ἡμῶν καὶ ύπέρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν».
- ‘Ο Β’ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρίς).
- ‘Ο Διάκονος: «”Ετι δεόμεθα ύπέρ τοῦ κατά ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους».
- ‘Ο Α’ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρίς).
- ‘Ο Διάκονος: «”Ετι δεόμεθα ύπέρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰώνιου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κατά τόν ἀπελευθερωτικόν ἀγῶνα τοῦ 1955 - 59 ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».
- ‘Ο Β’ Χορός: «Αἰώνια ἡ μνήμη αὐτῶν».
- ‘Ο Διάκονος: «”Ετι δεόμεθα ύπέρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τόν Θεόν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
- ‘Ο Αρχιερεύς: «Ἐπάκουοσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
- ‘Ο Διάκονος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
- ‘Ο Α’ Χορός: «Κύριε ἐλέησον».
- ‘Ο Αρχιερεύς: Τήν εὐχήν,

ΕΥΧΗ ΤΗΣ 1ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καὶ παντοδύναμος, ὁ μόνω τῷ βιούλεσθαι ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, ὁ τῇ ἀρρήτῳ καὶ ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ. Σου καθαιρῶν δυνάστας καὶ ἀνυψῶν πένητας, ταπεινῶν ἴσχυρούς καὶ ἀνορθῶν κατερρίαγμένους, κλῖνον πρός

ήμας τό οὖς Σου καί πρόσδεξαι τάς ἐντεύξεις ἡμῶν.

Ἐν τῷ Ἱερῷ τούτῳ ναῷ, ἔνθα οἱ Πατέρες ἡμῶν καί ἡμεῖς, ἐν δουλείᾳ διατελοῦντες, πλεονάκις ἐπικεκλήμεθα τό ἄκμετρόν Σου ἔλεος καί τήν κραταιάν προστασίαν Σου, ἐν τοῖς ὑπέρ ἐλευθερίας ἀγῶσιν ἡμῶν, συνήλθομεν σήμερον καί αὐθις, ἵνα εὐχαριστηρίους ἀναπέμψωμέν Σοι δεήσεις.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Δέσποτα φιλάνθρωπε, ὅτι τόν λαόν Σου τοῦτον ἀπήλαξας τοῦ ἀποικιακοῦ ζυγοῦ, εὐλογήσας τόν ὑπέρ ἐλευθερίας Ἱερόν αὐτοῦ ἀγῶνα. Ἀλλά καί νῦν, τῆς παρά Σοῦ βοηθείας δεόμεθα, ὅτι ὑπό δοκιμασίαν νέαν ὁ λαός Σου περιῆλθεν. Ὁλη καρδίᾳ ἰκετεύομέν Σου τήν ἀγαθότητα. Ἰλέω ὅμματι ἐπιδε καί ἐπί τήν σημερινήν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν Πατρίδος. Μνήσθητι τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καί διηρείᾳ ὄντων ὀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καί κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καί θλίψει καί παντός τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ Σου. Ἀποδίωξον πάντα ἔχθρόν καί πολέμιον ἀπό τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δός λύτρωσιν τῷ λαῷ Σου, ἐκ τῆς τυραννίας τοῦ ἀλλοθρήσκου· ἐλευθερίαν καί εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι Σύ εἶ ὁ δοτήρ τῆς εἰρήνης καί Σοί τήν δόξαν καί εὐχαριστίαν καί προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καί τῷ Γεννᾷ καί τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἄμην.

Ο ἐντεταλμένος:

Τόν Πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας.

Ο Ἀρχιερεύς:

Τήν Ἀπόλυσιν.

Ο Χορός:

Τόν Ἐθνικόν Τύμον.

Ο Χορός:

«Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα...».

Ο Ιερεύς:

«Δι' εὐχῶν τοῦ Ἅγιου Δεσπότου...».

2. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Μαρίας Ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας. Τίτου Ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ, Θεοδώρας τῆς παρθενομάρτυρος. Ἡχος πλ. δ', Ἔωθινόν Η'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Τό προσταχθέν...».

Κοντάκιον:

«Τῇ ὑπερμάχῳ...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

- Ἐσπέρια:** Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' ἥχου 6 καὶ τῆς Ὁσίας: «Σέ μέν διεκώλυε...» 4.
- Δόξα:** Τοῦ Τριῳδίου: «Ἐθαυματούργησε Χριστέ...». Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἥχου: «Ο Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».
- Καὶ νῦν:**
- Εἰσοδος:** «Φῶς ἵλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ο Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** Τοῦ Τριῳδίου: «Τά τῆς ψυχῆς θηρεύματα...». Τό διμόγχον Θεοτοκίον: «Ω θαύματος καινοῦ....».
- Ἄπολυτίκια:** «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Τό ἀναστάσιμον: «Ἐξ ὄφους κατῆλθες...»,
Δόξα: τῆς Ὁσίας: «Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς...»,
Καὶ νῦν τό Θεοτοκίον: «Ο δι' ἡμᾶς γεννηθείς...».
- Ἀπόλυσις:** «Ο Αναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ φαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ πλ. δ' ἥχου, τά Τριαδικά: «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καὶ τό ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας: «Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς...».

ΟΡΘΡΟΣ

- Ἐξάψαλμος**
- Ἄπολυτίκια:** Ός ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
- Τά Εὐλογητάρια, ἡ Υπακοή, οἱ Αναβαθμοί τοῦ πλ. δ' ἥχου καὶ ἀπασα ἡ ἐν τῷ Τριῳδίῳ τάξις τοῦ Εωθινοῦ (Η') Εὐαγγελίου.
- Ο Ν΄ φαλμός:** Δόξα: «Τῆς μετανοίας...», Καὶ νῦν «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη...».
- Κανόνες:** Ο Αναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριῳδίου.

Διά τόν α' τοῦ Τριῳδίου («Παρεῖκάς με πλούτῳ...») στίχος: «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ διά τόν β' (Πόθῳ τήν φωσφόρον...»), στίχος: «Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ύπερ ἡμῶν».

Ἄπο γ' Ὡδῆς:

Τά ἐν τῷ Τριῳδίῳ Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὁσίας καὶ τά ἐπίσης ἐν τῷ Τριῳδίῳ Καθίσματα «Τά σκιρτήματα πάντα...» Δόξα, Καὶ νῦν «Εἰς ἵλιον ἐνεπάγην ἀμαρτιῶν...».

Ἀφ' στ' Ὡδῆς:

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τά ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Υπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

Καταβασίαι:

«Ἄνοιξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καὶ ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τό Ή Αναστάσιμον: «Δύο ἀγγέλους βλέψασα...», τῆς Ὁσίας: «Ύπόδειγμα μετανοίας», καὶ τό Θεοτοκίον: «Ο γλυκασμός τῶν ἀγγέλων...».

Αἶνοι:

Αναστάσιμα 4 καὶ τῆς Ὁσίας 4 (Τά ἐν τῷ Εσπερινῷ προσόμοια: «Σέ μέν διεκώλυε...» εἰς 4). Τά δύο τελευταῖα, μετά τῶν στίχων: α) «Ύπομένων ύπέμεινα τόν Κύριον καὶ προσέσχε μοι...» β) «Καί ἔστησεν ἐπί πέτραν τούς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τά διαβήματά μου....».

Δόξα:

Τοῦ Τριῳδίου: «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ....».

Καὶ νῦν:

«Ύπερευλογημένη....».

Δοξολογία:

Μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία....».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:

Τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Άπολυτίκια:	«Ἐξ ὄψους κατῆλθες...», «Ἐν σοὶ μῆτερ, ἀκριβῶς...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν....».
Τρισάγιον.	
Άπόστολος:	Κυριακῆς Ε' τῶν Νηστειῶν «Χριστός παραγενόμενος ὀρχιερεύς...» (Ἐβρ. θ' 11-14).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ε' τῶν Νηστειῶν «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τούς δώδεκα....» (Μάρκ. ι' 32-45).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοὶ χαίρει....».
Κοινωνικόν:	«Ἄλιεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...»
Άπόλυσις:	«Ο Ἄναστάς ἐκ νεκρῶν....».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας
Τελεῖται ὁ Κατανυκτικός Ἐσπερινός
ώς προδιεγράφη κατά τό ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

Άπολυτίκια:	«Ἐξ ὄψους κατῆλθες...» Δόξα: «Ἐν σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς...».
Άντι Κοντακίου:	· Ή Ψπακοή τοῦ πλ. δ' ἥχου.
Άπόλυσις:	(μικρά)· «Ο ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

1. Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ πλ. δ' ἥχου· «Σέ τόν Βασιλέα...» 4.
2. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου: «Πτωχεύσας δὲ πλούσιος...» 3.
3. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (3η Ἀπρ.). «Λόγω, κυβερνώμενος ψυχῶν...» 3.

Δόξα, Καί νῦν:	Τό Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Στένω, ἐκ βαθέων τῆς ψυχῆς...».
----------------	--

- Εἴσοδος:** «Φῶς ἵλαρόν...» καί τό μέγα Προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ.
- Απόστιχα:** Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριῳδίου: «Θαυμαστή τοῦ Σωτῆρος (δίς) καί τό Μαρτυρικόν «Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε...».
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριῳδίου: «Τῶν οὐρανίων ταγμάτων...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Τά τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία ὡς προδιετυπώθη τῷ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

3. ΔΕΥΤΕΡΑ. Νικήτα ὁμολογητοῦ, Ἰωσήφ τοῦ Υμνογράφου.

4. ΤΡΙΤΗ. Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλεῷ ὁσίου, Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης.

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Κλαυδίου, Διοδώρου μαρτύρων, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη, Γεωργίου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ Νεομάρτυρος.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὅρθρου καί τῶν Ὡρῶν τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι. Μετά ταῦτα ἀκολουθεῖ:

‘Ο Ἐσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

- Προοιμιακός. Τά «Πρός Κύριον».
- Ἐσπέρια: (στίχοι 10)**
- Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Πλούσιος ἐν πάθεσιν ...» (δίς).
 - Τό Μαρτυρικόν: «Ἀκορέστω διαθέσει ψυχῆς ...» (ἄπαξ).
 - Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριῳδίου: «Πέραν τοῦ Ἱορδάνου...».
 - Τέσσερα στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (6η Απρ.) «Οἱ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς...».
- Δόξα, Καί νῦν:** Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου: «Οτι εἰς βάθη πολλῶν παραπτωμάτων...».

Εἶσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἵλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

6. ΠΕΜΠΤΗ. Εύτυχίου Πατριάρχου Κωνσταντινούπόλεως, Γρηγορίου τοῦ Σιναϊτοῦ, Μιχαήλ τοῦ ἐν Νέᾳ Μάκρη γενεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου.

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πρό τῶν Βαΐων. Καλλιοπίου μάρτυρος, Γεωργίου Μυτιλήνης, Σάββα τοῦ νέου ὁσίου τοῦ ἐν Καλύμνῳ ἀσκήσαντος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Τριῳδίου § 59, 60).

Τῷ πρωῒ: Μετά τάς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ωρῶν τελεῖται,

‘Ο Ἐσπερινός μετά τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός καί τά «Πρός Κύριον ...»

- Ἐσπέρια: (στίχοι 10)** 1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Τήν ψυχωφελὴ πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν...» (δίς).
 2. Τό ὁμόγονον μαρτυρικόν: «Μάρτυρες Κυρίου, ἰκετεύσατε...» (ἀπαξ.).
 3. Τά 5 Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου: «Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἴδεῖν...» εἰς 7.

Δόξα: Τό Ἰδιόμελον: «Ἐπιστάς τῷ μνήματι Λαζάρου...».

Καὶ νῦν: Τό ἔτερον Ἰδιόμελον: «Τήν ψυχωφελὴ πληρώσαντες...».

Εἶσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἵλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα, «Κατευθυνθήτω...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Σημείωσις. Άπο τῆς σήμερον μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, σχολάζει ἡ Παρακλητική.

Τῷ ἔσπερας: Ἀναγινώσκεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν...» φάλλεται ὁ Κανών τοῦ Λαζάρου «Νεκρόν τετραήμερον ἐξαστήσας...» μετά τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ καί τοῦ στίχου: «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος τοῦ Κανόνος ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός

τῆς Θ' Ὡδῆς «Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ...». Τρισάγιον. Κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά...» (ζήτει μετά τὴν Στ΄ Ὡδήν τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁρθορου τῆς αὔριον). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ...». «Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», τά «Ἄσπιλε ἀμόλυντε...» «Καί δός ἡμῖν Δέσποτα...» κλπ. Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀπόλυσις (Ο Ἄναστάς...) μετά τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» τό «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...».

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρό τῶν Βαΐων. Ἡ Ἄναστασις τοῦ Ἅγιου καὶ Δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου. Ἡρωδίωνος, Ἀγάβου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καὶ Ἐρμοῦ ἐκ τῶν Ο' Ἀποστόλων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριῳδίου § 61, 62)

Σημείωσις. Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ δέν τελοῦνται μνημόσυνα μετά κολλύβων. Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ὅταν δηλαδή πρόκειται γιά 3ήμερα, 9ήμερα καὶ 40ήμερα μνημόσυνα, μνημονεύονται τά ὄνόματα τῶν τεθνεώτων εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, φαλλομένων μόνον τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετά πνευμάτων δικαίων...», ὅπερ παραθέσεως κολλύβων.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, τό Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...». Ἀπόλυσις: «Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκιον:

«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...» (τρίς).

Κάθισμα:

«Κατοικείρας τῆς Μάρθας καὶ Μαρίας...» (δίς).

Εὐλογητάρια:

Τά ἀναστάσιμα.

Μικρά συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις: «Οτι ηὐλόγηταί σου...»

Ἀμέσως:

«Ἡ πηγή τῆς σοφίας...» (δίς)

Κάθισμα:

«Άναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» καί ὁ Ν' φωλμός (χῦμα).

- Κανόνες:** Τοῦ Τριωδίου μετά στίχου: «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι».
- Ἄπο γέ Ωδῆς:** Τά δύο καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Συμπαρέστησαν Χριστῷ...» καὶ «Προγινώσκων τά πάντα ὡς ποιητής...».
- Ἄφ' στ' Ωδῆς:** Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Τό Συνάξαριον τῆς ἡμέρας καὶ τό ύπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Ὕγραν διοδεύσας ὥσει ξηράν...».
- Ἄντι τῆς Τιμιωτέρας:** Ἡ Θέ Ωδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τοῦ Τριωδίου μετά τοῦ στίχου: «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος ἡ Καταβασία «Κυρίως Θεοτόκον...».
- Ἐξαποστειλάρια:** «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (δίς), ἀνευ τοῦ «Ὕψοῦτε...» καὶ τά δύο τοῦ Τριωδίου «Λόγω σου Λόγε τοῦ Θεοῦ...» (δίς) καὶ «Διά Λαζάρου σε Χριστός...» (ἄπαξ).
- Αῖνοι:** Τά 8 Ἱδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Ἀνάστασις καὶ ζωή...».
- Δόξα:** «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα...».
- Καί νῦν:** «Ὕπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...»

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

- Εἰς τό βέ Αντίφωνον:** «... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
- Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:** «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
- Ἀπολυτίκιον:** «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
- Κοντάκιον:** «Ἡ πάντων χαρά...».
- Ἄντι Τρισαγίου:** «Οσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...».
- Ἀπόστολος:** Σαββάτου τοῦ Λαζάρου: «Βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες...» (Ἑβρ. ιβ' 28, ιγ' 1 – 8).

- Εύαγγέλιον:** Σαββάτου τοῦ Λαζάρου: «Ἅντις ἀσθενῶν Λάζαρος...» (Ιωάν. ια', 1 – 45).
- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Τήν ὁγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν...» (Εἰρμός τῆς Θ' Ωδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Τριῳδίου).
- Κοινωνικόν:** «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἰνον».
- Ἄντι τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς ...»:** «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...»
- Ἀπόλυσις:** «Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Άπο σήμερον μέχρι καί τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς παραλείπεται ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τό «Εἴδομεν τό φῶς...». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἀπό τῆς Δευτέρας τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

9. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. Η λαμπρά καί ἔνδοξος πανήγυρις τῆς εἰς Ιερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εύψυχίου μάρτυρος τοῦ ἐν Καισαρείᾳ. Ραφαὴλ, Νικολάου καί Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ Νεοφανῶν μαρτύρων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριῳδίου § 63, 64, 65).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκιον:** «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
- Κοντάκιον:** «Ἡ πάντων χαρά...».
- Ἀπόλυσις:** (μικρά) «Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Ἐσπέρια:** Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Σήμερον ἡ χάρις...» εἰς 6.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό α' Ἰδιόμελον: «Σήμερον ἡ χάρις...»
- Εἴσοδος:** «Φῶς ἵλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ο Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά ἀναγνώσματα.

- Άπόστιχα:** Τά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Χαιρε καί εὐφραίνουν...» μετά τῶν πρό αὐτῶν στίχων.
- Δόξα, Καὶ νῦν:** «Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἅγίου Πνεύματος...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Άπολυτίκια:** «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...», Δόξα· τό αὐτό,
Καὶ νῦν· «Συνταφέντες σοι διά τοῦ βαπτίσματος...».
- Άπόλυσις:** «Ο ἐπί πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος
διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' φαλμόν, τά Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τῆς ἑορτῆς: «Τό πανάγιον Πνεῦμα...» ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ. Τρισάγιον καί ἀπολυτίκιον: «Συνταφέντες σοι...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάφολμος.

- Άπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ώς εἰς τόν Ἐσπερινόν.
- Καθίσματα:** Τά ἐν τῷ Τριῳδίῳ κατά σειράν καί τό μετά τόν Πολυύλεον· «Ο ἐπί θρόνου Χερουβείμ...» (δίς).
Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἥχου.
- Άναβαθμοί:** «Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω οἶνον».
- Προκείμενον:**
- Στίχος:** «Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ώς θαυμαστόν τό
ὄνομά Σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ».
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** (Από τῆς Ὡραίας Πύλης) Τῆς ἡμέρας: «Οτε
ἥγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ιεροσόλυμα...» (Ματθ. καὶ 5 – 11 καὶ 15 – 17). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...» οὐ λέγομεν.
- Ο ΝΨαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Σήμερον ὁ Χριστός εἰσέρχεται
ἐν πόλει τῇ ἀγίᾳ...», Καὶ νῦν τό αὐτό. Εἰς
τόν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Σήμερον ἡ χάρις...».
- Κανών:** Ο τοῦ Τριῳδίου, ἄνευ στίχων.

Άπο γ' Ὡδῆς:

Άφ' στ' Ὡδῆς:

Καταβασίαι:

Άντι τῆς Τιμιωτέρας:

Ἐξαποστειλάριον:

Αῖνοι:

Δόξα, Καί νῦν:

Δοξολογία:

Ἡ Ὑπακοή: «Μετά κλάδων ύμνησαντες πρότερον...».

Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῆς Ἔορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὕπόμνημα τοῦ Τριῳδίου.

«὾φθησαν αἱ πηγαί...»

Ἡ Θ' Ὡδὴ τοῦ Κανόνος τῆς ἔορτῆς καί ἡ Καταβασία «Θεός, Κύριος, καί ἐπέφρανεν ἡμῖν...».

«Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (τρίς), μόνον. Ἀμέσως μετά ἀναγινώσκεται ἡ εὐχή τῶν Βαΐων ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης (ἢ ἀπό τοῦ Θρόνου, ἐάν χοροστατῇ Ἀρχιερεύς, ὅστις περιβάλλεται πρός τοῦτο Ἐπιτραχήλιον καί Ὥμοιφόριον). Εἰς Κύπρον ἡ Εὐχή τῶν Βαΐων ἀναγινώσκεται καί εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, μετά τήν Λιτανείαν, λόγω τοῦ ὅτι πολλοί τῶν πιστῶν ἔρχονται εἰς τόν ναόν φέροντες τούς κλάδους ἐλαίας αὐτῶν, μετά τό σημεῖον τοῦτο.

Τά 4 Ἰδιόμελα τῆς Ἔορτῆς «Ο πλεῖστος ὄχλος Κύριε...».

«Πρό ἔξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...».

Μεγάλη καί τό «Συνταφέντες σοι...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Άντιφωνα: Τῆς ἔορτῆς, ώς ἀκολούθως:

Άντιφωνον Α'.

- Ἡγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
- Περιέσχον με ὡδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὗροσάν με.
- Θλῖψιν καί ὁδύνην εὗρον, καί τό ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

- Εύαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.
- Δόξα, Καί νῦν.

Άντιφωνον Β'.

- Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγώ δέ ἐταπεινώθην σφόδρα.
- Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὃν ἀνταπέδωκέ μοι;
- Ποτήριον σωτηρίου λήφομαι, καί τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
- Τάς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

«Σῶσον ἡμᾶς Γιέ Θεοῦ, ὁ ἐπί πώλου ὄνου καθεσθείς,
ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα»

Δόξα, Καί νῦν. «Ο Μονογενής...».

Άντιφωνον Γ'.

- Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δή οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἄαρών, ὅτι ἀγαθός ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτωσαν δή πάντες οἱ φοβούμενοι τόν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τόν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

«Τήν κοινήν
ἀνάστασιν...».

Εἰσοδικόν:

«Εύλογημένος ὁ ἔρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεός Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς Γιέ Θεοῦ, ὁ ἐπί πώλου ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκια:

«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...», «Συνταφέντες σοι...».

Κοντάκιον:

«Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:

Κυριακῆς τῶν Βαΐων: «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ

πάντοτε...» (Φιλιπ. δ', 4 – 9).

Εύαγγέλιον:

Κυριακῆς τῶν Βαΐων: «Πρό ἔξ ήμερῶν τοῦ Πάσχα...» (Ιωάν. ιβ', 1 – 18).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

Ο Εἱρμός τῆς Θ' Ωδῆς «Θεός Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν...».

Κοινωνικόν:

«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Ἄλληλούϊα».

Άντι τοῦ «Ἐδομεν τό φῶς...»: «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».

Μετά τήν ὀπισθάμβων εὐχήν, κρουομένων τῶν κωδώνων, προπορευομένων τῶν φανῶν καί τῶν ἔξαπτερύγων καί ϕαλλομένων τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἴνων «Ο πλεῖστος ὄχλος Κύριε...», γίνεται λιτανεία περὶ τόν ναόν, τῶν Ιερέων κρατούντων τό Ιερόν Εύαγγέλιον καί τήν Εἰκόνα τῆς Βαϊφόρου καί τῶν πιστῶν ἀκολουθούντων καί φερόντων ακάδους φοινίκων καί ἐλαίας. Συμπληρωθεὶσης τῆς λιτανείας, πρὸ τῆς δυτικῆς εἰσόδου καί βλέπων πρός δυσμάς, ὁ ιερεύς ἀναγινώσκει τό Εύαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ματθ. κα' 1 – 11 καί 15 – 17). Άκολούθως ἀναγινώσκει τήν εὐχήν τῶν Βαΐων καί ϕάλλεται τό ἀπολυτίκιον «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...». Εἰσερχομένων τῶν πιστῶν εἰς τόν ναόν ϕάλλεται τό «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...» καί γίνεται ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

Τῇ Κυριακῇ τῶν Βαΐων ἐσπέρας: Άποδίδεται ἡ ἑορτή τῶν Βαΐων.

Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:

«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...» Δόξα: «Συντα-
φέντες σοι...».

Κοντάκιον:

«Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά): «Ο ἐπί πώλου ὄνου...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἐορτῆς «Χαῖρε
καί εὐφραίνου πόλις Σιών...» εἰς 6.

Ἐσπέρια:

Τό α' Ἰδιόμελον «Χαῖρε καί εὐφραίνου...».

Καί νῦν:

Τό γ' Ἰδιόμελον «Ο τοῖς Χερουβείμ ἐποχού-
μενος...»

- Εἰσοδος:** «Φῶς ἵλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας: «Ἴδού δή εὐλογεῖτε τόν Κύριον...».
- Ἄποστιχα:** Τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Ἐκ βαῖων καὶ κλάδων...» μετά τῶν πρό αὐτῶν στίχων.
- Δόξα:** Τό α' Ἰδιόμελον: «Ἐκ βαῖων καὶ κλάδων...».
- Καί νῦν:** Τό β' Ἰδιόμελον: «Φοβερόν τό ἐμπεσεῖν...».
- «Νῦν ἀπολύεις...» καί εὐθύς ὁ Κανών τοῦ Ἀποδείπνου «Ἰωσήφ τήν σωφροσύνην...» μετά τοῦ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἱρμός τῆς Θ' Ὡδῆς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία...». Τρισάγιον, τά ἀπολυτίκια «Θεοτόκε Παρθένε...», «Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα: «Ικετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν...», Καί νῦν «Ὕπό τήν σήν...» Τό: «Κύριε ἐλέησον» (μ') Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν...» «Ἐν ὄντος Κυρίου...» «Ο ών εὐλογητός...». Τάς εὐχάς «Ἐπουράνιε βασιλεῦ...» καί «Κύριε καὶ Δέσποτα...» καί ἡ Ἀπόλυσις:
- Ἀπόλυσις:** «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπί τό ἔκούσιον πάθος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».
- Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» :** Τό σταυροθεοτοκίον «Σφαγήν σου τήν ἄδικον Χριστέ...».

10. ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. Μνείαν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καί τῆς ὑπό τοῦ Κυρίου, διά τήν ἀκαρπίαν αὐτῆς καταρασθείσης καί ἔηρανθείσης συκῆς. Τερεντίου, Πομπήου, Μαξίμου, Ἀφρικανοῦ μαρτύρων. Γρηγορίου τοῦ Ε', Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Ἄρχεται ἡ Ἅγια καὶ Μεγάλη Ἐβδομάς.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἐσπερινοῦ, φάλλεται ὁ Ὁρθος τῆς Μεγάλης Δευτέρας, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

‘Ο Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἀναγινώσκεται ἡ Βασιλικὴ ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς (έμμελής ἀπαγγελία), καθ' ἣν ὁ Ἱερεύς θυμιᾶ τόν ναόν διά κατσίου. Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου» καί

δέ Έξαφαλμος. Μετά τά Εἰρηνικά, ϕάλλεται τό «Ἄλληλούϊα» (ιβ') μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός δρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ἴδού δέ Νυμφίος» (τρίς). Εἰς τό τέλος τοῦ α' λέγομεν «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἅγιου (τοῦ Ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ γ' «διά τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Μικρά Συναπτή καὶ Ἐκφώνησις «Ὅτι σόν τό κράτος...». Ἀκολούθως ϕάλλονται τά τρία κατά σειράν καθίσματα, τά δύο ἀνά μίαν καί τό τρίτον δίς καί εὐθύς διάκονος: «Καί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καί ἀναγινώσκεται ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης ὑπό τοῦ Ἱερέως τό Εὐαγγέλιον. Ἀμέσως δέ Ν' (χῦμα) καί δέ Τριώδιος Κανών εἰς ἔξι τροπάρια ἐν ἐκάστῃ Ὡδῇ. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὡδῆς ἐπαναλαμβάνεται δέ Εἰρμός αὐτῆς. Μετά τήν α' Ὡδήν, μικρά συναπτή. Ἀκολούθως τό Κοντάκιον καί δέ Οἰκος, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου. Εἴτα δέ την ἡ Ὡδή ἐν ᾧ ἀντί τοῦ Δόξας λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιόν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τόν Κύριον» πρό δέ τοῦ ἐν τῷ τέλει αὐτῆς Εἰρμοῦ λέγομεν «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον». «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός...» καί ϕάλλεται δέ Θ' Ὡδή. Μετά τόν Εἰρμόν αὐτῆς αἵτησις καί τό Ἐξαποστειλάριον «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρίς). Εἰς τούς Αἰνους τά 2 Ἰδιόμελα «Ἐρχόμενος δέ Κύριος» εἰς 4. Δόξα, Καί νῦν «Κύριε, ἐρχόμενος». «Σοὶ δόξα πρέπει» καί δέ Δοξολογία χῦμα, τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 3 Ἰδιόμελα «Κύριε, πρός τό μυστήριον». Δόξα, Καί νῦν «Δευτέραν Εὔαν». «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι» Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον «Ο Ἱακώβ ὡδύρετο ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὄνόματι Κυρίου». Ο Ἱερεύς «Ο ὃν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καί δέ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος δέ Κύριος ἐπί τό ἐκούσιον πάθος».

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ πρωΐ: ΑΙ ΩΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τά πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ', ε', σ', ζ', καί η'), καί ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὁραι λιταί, μετά δέ τούς Ψαλμούς ἐκάστης Ὁρας τό Τροπάριον «Ἴδού δέ Νυμφίος ἐρχεται...», καί μετά τό Τρισάγιον τό Κοντάκιον «Ο Ἱακώβ ὡδύρετο...».

Εἰς τήν Θ' Ὁραν, οἱ Μακαρισμοί καί μετά τό «Πάτερ ἡμῶν...», τό Κοντάκιον «Ο Ἱακώβ ὡδύρετο...» καί τά λοιπά ὡς συνήθως.

Ἀπόλυσις:

«Ἐρχόμενος δέ Κύριος ἐπί τό ἐκούσιον πάθος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...».

- Έσπερια: (Στίχοι 6)** Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων (περιλαμβανομένου τοῦ Δόξα): «Ἐρχόμενος δὲ Κύριος...» κτλ. καὶ τά 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων: «Κύριε, πρός τό μυστήριον...» κτλ.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό ἔτερον Ἰδιόμελον «Δευτέραν Εὕαν τήν Αἰγυπτίαν...».
- Εἴσοδος:** Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἵλαρόν...». Τά Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...». Καί ἀμέσως τό Εὐαγγέλιον.
- Εὐαγγέλιον:** Τῆς ἡμέρας. «Καθημένου τοῦ Ἰησοῦ...» (Ματθ. κδ', 3 – 35).
- Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.
- Ἀπόλυσις:** «Ἐρχόμενος δὲ Κύριος...».

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ ἐσπέρας: ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μέγα Ἀπόδειπνον μετά τήν Δοξολογίαν, φάλλεται τό Τριώδιον «Πρόσεχε οὐρανέ καὶ λαλήσω...» μετά τῶν Είρμων αὐτοῦ. Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται δὲ Είρμός αὐτῆς: «Τόν προδηλωθέντα...» ἀργῶς, καὶ ἡ λοιπή Ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Εἰς τήν συγχώρησιν τό Σταυροθεοτοκίον «Σφαγήν σου τήν ἄδικον Χριστέ...».

11. ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ. Μνείαν ποιούμεθα τῆς τῶν Δέκα Παρθένων Παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Ἀντίπα Ιερομάρτυρος, ἐπισκόπου Περγάμου, Τρυφαίνης ὁσίας.

Τῇ Μ. Δευτέρᾳ ἐσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, φάλλεται δὲ Ὅρθρος τῆς Μ. Τρίτης, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

‘Ο Ιερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἥν ὁ Ιερεύς θυμιᾶ τόν ναόν διά κατσίου. Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον,

Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάφαλμος. Μετά τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἄλληλούϊα» (ιβ') μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὄρθριζει τό πνεῦμα μου» καί τό Τροπάριον «Ἴδού δὲ Νυμφίος» (τρίς). Εἰς τό τέλος τοῦ α' λέγομεν «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ γ' «πρεσβείαις τοῦ Ἅγιου (τοῦ Ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ ἡγίας Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ (τά δύο πρῶτα ἀνά μίαν καί τό τρίτον δίς). Ἀκολούθως ἀναγινώσκεται ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ματθ. κβ' 15 - κγ' 39) ὡς καί χθές. Ὁ Ν' χῦμα, ἀμέσως αἵτησις καί ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, δο Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριῳδίου. Εἴτα φάλλεται ὁ διώδιος Κανών εἰς ἔξ Τροπάρια ἐν ἑκάστῃ Ὡδῇ. Εἰς τό τέλος ἑκάστης ὥδης ἐπαναλαμβάνεται καί πάλιν δο Εἰρμός. Εἰς τήν γ' Ὡδήν ἀντί Δόξα τό: «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιόν...» καί πρό τοῦ Εἰρμοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...». Εἴτα δο Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός» καί φάλλεται ἡ Θ' Ὡδή. Τό Ἐξαποστειλάριον «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρίς). Εἰς τούς Αἴνους τά 2 Ἰδιόμελα «Ἐν ταῖς λαμπρότησι» εἰς 4. Δόξα, Καί νῦν: «Τοῦ ἀρύψαντος τό τάλαντον». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 3 Ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοί». Δόξα, Καί νῦν: «Ἴδού σοι τό τάλαντον». «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον «Τήν ὥραν ψυχή...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν: «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ο Ιερεύς «Ο ὡν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐοχόμενος δο Κύριος ἐπί τό ἐκούσιον πάθος».

Τῇ Μ. Τοίτη πρωΐ: ΑΙ ΩΡΑΙ

Αναγινώσκονται τά πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ', ἱ', ια', ιβ', καὶ ιγ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὁραι λιταί. Μετά τούς Ψαλμούς ἐκάστης Ὁρας τό Τροπάριον «Ἴδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται...», καὶ μετά τό Τρισάγιον τό Κοντάκιον «Τήν ὥραν, ψυχή τοῦ τέλους...».

΄Απόλυτις: «΄Ερχόμενος ὁ Κύριος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...».

Ἐσπέρια: (Στίχοι 6) Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἴγων τοῦ

”Ορθρου· «Ἐν ταῖς λαμπρότησι...» κτλ. καὶ τά
ζ Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων «Δεῦτε πιστοί...»
κτλ.

Δόξα, Καὶ νῦν:

Τό ἔτερον Ἰδιόμελον «Ἴδού σοι τό τά-
λαντον...».

Εἴσοδος:

Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἵλαρόν...». Τά Ἀνα-
γνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...».

Εὐαγγέλιον:

Τῆς ἡμέρας· «Περί τῆς ἡμέρας ἐκείνης...»
(Ματθ. κδ', 36 – κς', 2).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προιηγιασμένων Διώρων.

Ἀπόλυσις: Ή ἰδία· «Ἐρχόμενος δὲ Κύριος...».

Τῇ Μ. Τρίτῃ ἑσπέρας: ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μέγα Άποδειπνον μετά τήν Δοξολογίαν, φάλλεται τό Τριώδιον «Στειρωθέντα μου τόν νοῦν...» μετά τῶν Είρμων αὐτοῦ. Εἰς τό τέλος τῆς Θ. Ὁδῆς δὲ Είρμος αὐτῆς· «Τήν ὑπερφυῶς σαρκί...» ἀργῶς, καὶ ἡ λοιπή Ἀκολουθία τοῦ Μ. Άποδείπνου. Εἰς τήν συγχώρησιν τό Σταυροθεοτοκίον «Σφαγήν σου τήν ἄδικον Χριστέ...».

12. ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. Μνείαν ποιούμεθα τῆς ἀλειψάσης τόν Κύριον μύρῳ πόρνης γυναικός, ως οἱ θειότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρό τοῦ σωτηρίου πάθους, μικρόν τοῦτο γέγονε. Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου. Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος. Ή κοίμησις τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου.

Τῇ Μ. Τρίτῃ ἑσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Άποδείπνου, φάλλεται δὲ Ὁρθρος τῆς Μ. Τετάρτης, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

”Ο Ιερεύς «Εύλογητός δὲ Θεός», «Δόξα σοι δὲ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεὺς οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσω-
μεν» καὶ ἡ Βασιλικὴ ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἥν δὲ
Ιερεύς θυμιᾶ τόν ναόν διά κατσίου. Τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Σῶσον,
Κύριε, τόν λαόν σου» καὶ δὲ Ἐξάφαλμος. Μετά τά Ειρηνικά, φάλλεται τό
«Ἄλληλούτε» (ιβ') μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὁρθρίζει τό πνεῦμά μου»
καὶ τό Τροπάριον «Ἴδού δὲ Νυμφίος» (τρίς). Εἰς τό τέλος τοῦ α' λέγο-

μεν «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἅγιου (τοῦ Ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς», καὶ εἰς τό τοῦ γ' «διά τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα ώς ἐν τῷ Τριῳδίῳ τά δύο πρώτα ἀνά μίαν καὶ τό τρίτον δίς. Ἀκολούθως ἀναγινώσκεται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ιωάν. ιβ' 17-30). Ὁ Ν' χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ φάλλεται ὁ τριῳδιος Κανών εἰς ἔξ Τροπάρια ἐν ἑκάστῃ Ὡδῇ. Εἰς τό τέλος ἑκάστης Ὡδῆς ἐπαναλαμβάνεται καὶ πάλιν ὁ Εἰρμός. Μετά τήν Γ' Ὡδὴν αἵτησις καὶ ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τό Υπόμυημα τοῦ Τριῳδίου. Εἶτα φάλλεται ἡ Η' Ὡδὴ. Ἀντί Δόξα: τό «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Γιόν...», πρό δέ τοῦ Εἱρμοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καὶ ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ: «Τήν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός» καὶ φάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ. Τό Ἐξαποστειλάριον: «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρίς). Εἰς τούς Αἴνους τά 4 Ἰδιόμελα «Σέ τόν τῆς Παρθένου Γιόν». Δόξα: «Ἡ ἀμαρτωλός ἔδραμε», Καὶ νῦν: «Ἡ βεβυθισμένη». «Σοί δόξα πρέπει» καὶ ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον ὁ Χριστός παραγίνεται». Δόξα, Καὶ νῦν: «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις». «Ἄγαθόν τό ἔξομολογεῖσθαι» Τρισάγιον καὶ τό Κοντάκιον: «Ὑπέρ τήν πόρνην ἀγαθέ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ιερεύς «Ο ὅν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καὶ ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπί τό ἔκούσιον πάθος».

Τῇ Μ. Τετάρτῃ πρωΐ: ΑΙ ΩΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τά ἔτερα πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (ιδ', ιε', ις', ιθ' καὶ κ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὡραι λιταί. Μετά τούς φαλμούς ἑκάστης Ὡρας, τό Τροπάριον: «Ἴδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται...» καὶ μετά τό Τρισάγιον, τό Κοντάκιον: «Ὑπέρ τήν πόρνην...». Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός – Τά «Πρός Κύριον...»

Ἐσπέρια: (στίχοι 10)

Τά 6 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων: «Σέ τόν τῆς Παρθένου Γιόν...» κτλ. καὶ τά 4 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων: «Σήμερον ὁ Χριστός, παραγίνεται...» κτλ.

Δόξα, Καὶ νῦν:

Τό Ἰδιόμελον: «Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις...».

- Εἰσοδος:** Μετ' Εὐαγγελίου – «Φῶς ἵλαρόν...» καὶ τά Ἀναγνώσματα, τό· «Κατευθυνθήτω...».
- Εὐαγγέλιον:** Τῆς ἡμέρας: «Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ...» (Ματθ. κς', 6-16).
- Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.**
- Ἀπόλυσις:** «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῇ Μ. Τετάρτη ἑσπέρας: ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μικρόν Ἀπόδειπνον μετά τό· «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τριώδιον «Ἀνώγεων ἐστρωμένον...» μετά Στίχου· «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὡδῆς φάλλεται ὁ Εἱρμός· «Ἄσπόρου συλλήψεως...» Μετά τό Τρισάγιον· «Ὕπέρ τήν πόρνην...» καὶ τά λοιπά τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ὡς συνήθως καὶ Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

13. ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ. Έορτάζομεν τόν Ιερόν Νιπτῆρα, τόν Μυστικόν Δεῖπνον, τήν ύπερφυᾶ Προσευχήν καὶ τήν Προδοσίαν. Μαρτίνου Πάπα Ρώμης, Γεωργίου τοῦ ἐν Πτολεμαΐδῃ νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου, οὗ καὶ τήν εἰς Κύπρον μετακομιδήν τῶν λειψάνων σήμερον ἐπιτελοῦμεν.

Τῇ Μ. Τετάρτη ἑσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου εἰς τινα μέρη τελεῖται τό Ἀγιον Εὐχέλαιον καὶ ἀκολούθως ἐπισυνάπτεται ὁ Ὁρθρος τῆς Μ. Πέμπτης. Ἄλλαχοῦ προηγεῖται ὁ Ὁρθρος τῆς Μ. Πέμπτης καὶ ἀκολουθεῖ τό μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου.

Ο Ὁρθρος τῆς Μ. Πέμπτης τελεῖται κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Ο Ιερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τόν λαόν σου» καὶ ὁ Ἐξάφαλμος. Μετά τά Εἰρηνικά, φάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὁρθρίζει τό πνεῦμά μου» καὶ τό Τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» (τρίς). Εἶτα ἀναγινώσκεται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Λουκ. κβ' 1-39). Ο Ν' χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ φάλλεται ὁ Κανών τοῦ Τριῳδίου εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἔκάστη Ὡδῇ ἀνευ στίχων. Εἰς τό τέλος ἔκά-

στης Ὡδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Ἀπό Γ' Ὡδῆς φάλλονται τά 3 Καθίσματα. Ἄφ' Στ' Ὡδῆς ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Υπόμνημα τοῦ Τριῳδίου. Ἀκολούθως φάλλονται αἱ Ζ'καὶ Ή' Ὡδαί. Μετά τόν ἐν τέλει τῆς Ή' Ὡδῆς Εἰρμόν, τοῦ ὄποίου προηγεῖται τό «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον» ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ φωτός» καί φάλλεται ἡ Θ' Ὡδή. Μετά τήν αἴτησιν τό Ἐξαποστειλάριον «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρίς). Εἰς τούς Αἴνους τά 4 Ἰδιόμελα «Συντρέχει λοιπόν». Δόξα, Καί νῦν «὾ν ἐκήρυξεν Ἀμνόν». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον τό κατά τοῦ Χριστοῦ». Δόξα «Ο τρόπος σου δολιότητος», Καί νῦν «Μυσταγωγῶν σου, Κύριε». Ἅγαθόν τό ἔξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καί τό Τροπάριον τῆς Προφητείας «Ο ῥαπισθείς ὑπέρ γένους ἀνθρώπων...» (χῦμα), ἡ Προφητεία, Ἐκτενής ὑπό τοῦ Ιερέως καί ἀπόλυτις: «Σοφία. Ο ὕν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. Ο δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδόν ἀρίστην τήν ταπείνωσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῦφαι τούς πόδας τῶν Μαθητῶν καί μέχρι Σταυροῦ καί Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Ἅγιᾳ καί Μεγάλῃ Πέμπτῃ πρωΐ.

Τελεῖται ὁ Ἐσπερινός μετά τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μ. Βαστλείου. (Κατά τήν προσκομιδήν ἔξαγεται σήμερον καί δεύτερος Ἀμνός, ὁ ὄποιος μετά τόν καθαγιασμόν φυλάσσεται διά τάς ἐκτάκτους ἀνάγκας τῶν πιστῶν καθ' ὅλον τό ἔτος).

Προοιμιακός

- Ἐσπέρια:
- Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων εἰς 6: «Συντρέχει λοιπόν...» (δίς), «Ἰούδας ὁ παράνομος...», «Ἰούδας ὁ προδότης...», «Ἰούδας ὁ δοῦλος...», «὾ν ἐκήρυξεν Ἀμνόν...».
- Δόξα, Καί νῦν:
- Τό Ἰδιόμελον «Γέννημα ἔχιδνῶν...».
- Εἴσοδος:
- Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἱλαρόν...» καί τά Ἀναγνώσματα.
- Εἰς τό τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

“Οτι Ἀγιος εἰ ὁ Θεός ἡμῶν...» καί ψάλλεται ὁ Τρισάγιος Ὕμνος.

Άπόστολος: Μεγάλης Πέμπτης. «Ἐγώ παρέλαβον ἀπό τοῦ Κυρίου ...» (Α΄ Κορ. ια' 23 – 32).

Εὐαγγέλιον: Μ. Πέμπτης. «Οἴδατε ὅτι μετά δύο ἡμέρας τό Πάσχα γίνεται...» (Ματθ. κς' 2 – 20, Ἰω. ιγ' 3 – 17, Ματθ' κς' 21 – 39, Λουκ. κβ' 43 – 44 καί Ματθ. κς' 40 – κζ' 2).

Άκολουθει ἡ Θεία Λετουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, εἰς ἣν ἀντί τοῦ Χερουβικοῦ ὅμοιου ψάλλεται τό Τροπάριον «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...». Εἰς τό σημεῖον «οὐ φίλημά Σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰουδαῖος...» γίνεται ἡ Μεγάλη Εἴσοδος καί εὐθύς ἀμέσως μετά τήν Εἴσοδον ὁ β' Χορός συνεχίζει ἀπό τοῦ σημείου «ἀλλ’ ὡς ὁ ληστῆς...».

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἐπί σοι χαίρει...».

Κοινωνικόν: «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».

Άντι τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς...»: «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».

Άπόλυσις: «Ο δι’ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα...».

14. ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τά Ἀγια καί Σωτήρια καί Φρικτά Πάθη τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀριστάρχου, Πούδη καί Τροφίμου ἐκ τῶν Ο΄ Αποστόλων.

Τῇ Μ. Πέμπτῃ ἐσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ὁρθρος τῆς Μ. Παρασκευῆς, ἢτοι ἡ ἀκόλουθιά τῶν ἀγίων Παθῶν, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριῳδίῳ, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

(Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Τριῳδίου § 80)

Ο Ιερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεὺς οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἡ Βασιλική ἀκόλουθιά «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ιερεύς θυμιᾶ τόν ναόν διά κατσίου. Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάφαλμος. Μετά τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὁρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Οτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» (τρίς). Μετά τοῦτο ἀναγινώσκεται τό Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης (Α') (Ιωάν. ιγ' 31-38, ιδ', ιε', ιστ', ιζ' – ιη' 1).

Είς τό τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ β' Χορός φάλλει τό «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσιν ἐναλλάξ οἱ Χοροί εἰς τήν λῆξιν ἑκάστου Εὐαγγελίου πλήν τοῦ τελευταίου, εἰς τό δόποῖον φάλλουσι «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». Ἐν συνεχείᾳ φάλλεται (ἄρχεται ὁ α' Χορός) τό α', β', καὶ τό γ' Ἀντίφωνον μετά τοῦ Καθίσματος «Ἐν τῷ δείπνῳ» καὶ ἀναγινώσκεται τό Β' Εὐαγγέλιον (Ιωάν. ιη' 1 – 28). Ἀκολούθως φάλλεται τό δ', ε', καὶ στ' Ἀντίφωνον (ἄρχεται ὁ β' Χορός) μετά τοῦ Καθίσματος «Ποιός σε τρόπος» καὶ ἀναγινώσκεται τό Γ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κστ' 57 – 75). Εἶτα φάλλεται τό ζ', η', καὶ θ' Ἀντίφωνον μετά τοῦ Καθίσματος «Ω πῶς Ιούδας» καὶ ἀναγινώσκεται τό Δ' Εὐαγγέλιον (Ιωάν. ιη' 28 – ιθ' 6). Ἀκολούθως φάλλεται τό ι', ια'καί ιβ' Ἀντίφωνον μετά τοῦ Καθίσματος «Οτε παρέστης» καὶ ἀναγινώσκεται τό Ε' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 3 – 32). Ἐν συνεχείᾳ φάλλεται τό ιγ'καί ιδ' Ἀντίφωνον. Μετά ταῦτα γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ μετά τοῦ Ἐσταυρωμένου ὑπό τοῦ Ἰερέως, τοῦ Ἰερέως ἡ τοῦ Κανονάρχου ἐκφωνοῦντος εἰς ὅφος ἀναγινώσεως Ἀποστόλου τό α' Τροπάριον τοῦ ιε' Ἀντιφώνου «Σήμερον κρεμᾶται ἐπί ξύλου». (Τόν α' καὶ τόν προτελευταῖον στίχον «Προσκυνοῦμεν σου τά πάθη Χριστέ» λέγει τρίς). Τό αὐτό Τροπάριον φάλλεται ἀκολούθως ὑπό τοῦ Δεξιοῦ Χοροῦ ἄνευ τῶν ἐπαναλήψεων. (Εἰς πλείστους ναούς γίνεται ἡ ὑπό διμφοτέρων τῶν Χορῶν κατά στίχους φαλμωδία τούτου) καὶ εὐθύς τά ὑπόλοιπα Τροπάρια τοῦ ιε' Ἀντιφώνου. Μετά τό Κάθισμα «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς», ἀναγινώσκεται τό Στ' Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε' 16 – 32). Εἶτα φάλλονται οἱ Μακαρισμοί μετά τοῦ Προκειμένου «Διεμερίσαντο τά ἱμάτια μου» καὶ ἀναγινώσκεται τό Ζ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 33 – 54). «Ο Ν' χῦμα καὶ εὐθύς τό Η' Εὐαγγέλιον (Λουκ. κγ' 32 – 49). Ἀκολούθως φάλλεται ὁ Τριψδιος Κανών εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἑκάστῃ Ωδῇ ἄνευ στίχου. Εἰς τό τέλος ἑκάστης Ωδῆς ἐπαναλαμβάνεται καὶ πάλιν ὁ Είρμος. Μετά τήν Ε' Ωδήν, γίνεται αἴτησις καὶ ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Ἐν συνεχείᾳ φάλλεται ἡ Η' Ωδή. Μετά τόν ἐν τέλει τῆς Η' Ωδῆς Είρμον, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τήν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός» καὶ φάλλεται ἡ Θ' Ωδή. Τό Εξαποστειλάριον «Τόν ληστήν αὐθημερόν...» (τρίς) καὶ ἀναγινώσκεται τό Θ' Εὐαγγέλιον (Ιωάν. ιθ' 25 – 37) καὶ εὐθύς οἱ Αἶνοι, ἐν οἷς φάλλομεν τά 3 Ιδιόμελα «Δύο καὶ πονηρά» εἰς 4. Δόξα, «Ἐξέδυσάν με», Καί νῦν «Τόν νῶτόν μου». Εἶτα ἀναγινώσκεται τό Ι' Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε'

43 – 47). «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά καί μετά τήν ἐκφώνησιν «Σόν γάρ ἐστι τό ἐλεεῖν» ἀναγινώσκεται τό ΙΑ' Εὐαγγέλιον (Ιωάν. ιθ' 38 – 42). Μετά τοῦτο φάλλονται τά Ἀπόστιχα «Πᾶσα ἡ κτίσις». Δόξα «Κύριε, ἀναβαίνοντός σου», Καί νῦν «Ἔνδη βάπτεται κάλαμος», καί ἀναγινώσκεται τό ΙΒ' Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 62 – 66) ὑπό τοῦ Διακόνου ἀπό ἄμβωνος (ἐάν δέν ὑπάρχῃ Διάκονος, ἀναγινώσκεται ἀπό τῆς Ὡραίας Πύλης). Εἰς τό τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Χορός «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς...» (τρίς), ἡ Ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», μεθ' ἣν «Σοφία. Ὁ ὡν εὐλογητός» καί ἡ Ἀπόλυσις: «Ο ἐμπτυσμούς καί μάστιγας καί κολαφισμούς καί Σταυρόν καί θάνατον ὑπομείνας διά τήν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστός...».

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ προω̄.

Ἀναγινώσκονται αἱ Μεγάλαι Ὡραι ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Τριῳδίῳ, κατά τήν κατωτέρω διάταξιν. Εἰς τάς Γ', Στ' καί Θ' Ὡρας, ὅταν φάλλωνται τά Ἰδιόμελα, ὁ Διάκονος, ἡ ἀπουσία τούτου ὁ Ἱερεύς, θυμιάζει διά κατζίου.

“Ωρα Α’. Ὁ Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός... Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι. Βασιλεῦ Οὐράνιε...». Ὁ Ἀναγνώστης Τρισάγιον. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψαλμοί τῆς Α' Ὡρας. Δόξα: «Σταυρωθέντος σου Χριστέ...». Καί νῦν «Τί σε καλέσωμεν...» καί ἀρχεται ὁ Δεξιός Χορός φάλλειν τό α' Ἰδιόμελον· «Σήμερον τοῦ ναοῦ τό καταπέτασμα ...», Ὁ β' Χορός: «Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καί λαοί ἐμελέτησαν κενά;» καί τό β' Ἰδιόμελον· «Ως πρόβατον ἐπί σφαγήν, ἥχθης...». Δόξα. Καί νῦν «Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις...». Προκείμενον ἦχος δ'. «Ἐξεπορεύετο ἔξω καί ἐλάλει ἐπί τό αὐτό... Μακάριος ὁ συνιών...». «Προφητείας Ζαχαρίου τό Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος: «Σοφία· Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης: «Τάδε λέγει Κύριος...». Ἀπόστολος τῆς Α' Ὡρας: «Πρός Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος: «Πρόσχωμεν· Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης: «Ἐμοί μή γένοιτο...» (Γαλ. σ' 14 – 18), ὁ Χορός: «Ἀλληλούϊα». Ὁ διάκονος: «Σοφία· ὁρθοί ἀκούσωμεν τοῦ Ἅγιου Εὐαγγελίου», ὁ Ἱερεύς: «Εἰρήνη πᾶσι», καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Α' Ὡρας: «Πρωΐας γενομένης...» (Ματθ. κζ', 1 – 56). Οἱ Χοροί: «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Ὁ Ἀναγνώστης: «Τά διαβήματά

μου...». Τρισάγιον. Κοντάκιον «Τόν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...» «Κύριε Ἐλέησον...» (μ'), «Ο ἐν παντὶ καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον (γ'). Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ό Ιερεύς «Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καί ὁ Προεστώς τήν Εὐχήν «Χριστέ τό φῶς τό ἀληθινόν...».

“Ωρα Γ’. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψαλμοί τῆς Τρίτης “Ωρας. Δόξα: «Κύριε κατέκρινάν σε...». Καί νῦν «Θεοτόκε, σύ εἰ ἡ ἅμπελος ἡ ἀληθινή...» καί φάλλοι μεν τά Ἰδιόμελα: (ἄρχεται ὁ Ἀριστερός Χορός) «Διά τόν φόβον τῶν Ιουδαίων...», ὁ Δεξιός Χορός: «Τά ὄντα μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς αραυγῆς μου» «Πρό τοῦ Τιμίου σου Σταυροῦ...». Δόξα, Καί νῦν «Ἐλκόμενος ἐπί Σταυροῦ...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τήν Προφητείαν Προκείμενον ἥχος δ'. «Οτι ἐγώ εἰς μάστιγας ἔτοιμος... Κύριε, μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με... Προφητείας Ἡσαΐου τό Ἀνάγνωσμα». Ό διάκονος: «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ό Αναγνώστης: «Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν...». Ό Ἀπόστολος τῆς Γ' “Ωρας: «Πρός Ρωμαίους...», ὁ Διάκονος: «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης: «Ἐτι Χριστός...» (Ρωμ ε', 6 – 10), ὁ διάκονος: «Σοφία ὀρθοί ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου», ὁ Ιερεύς: «Εἰρήνη πᾶσι», καί ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Γ' “Ωρας: «Οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τόν Ιησοῦν...» (Μάρκ. ιε', 16 – 41). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Καί εὐθύς: «Κύριος ὁ Θεός εὐλογητός...» Τρισάγιον, Κοντάκιον «Τόν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμήσωμεν...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ'). «Ο ἐν παντὶ καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον (γ'). Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ό Ιερεύς: «Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», καί ὁ Προεστώς τήν Εὐχήν «Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Γιέ μονογενές...».

“Ωρα ΣΤ’. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί οἱ Ψαλμοί τῆς Εκτης “Ωρας. Δόξα: «Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς...». Καί νῦν «Οτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν...» καί ἄρχεται ὁ Δεξιός Χορός φάλλειν τά Ἰδιόμελα: «Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ιουδαίοις...», ὁ Ἀριστερός Χορός: «Ἐδωκαν εἰς τό βρῶμα μου χολήν...»: «Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραήλ...». Δόξα, Καί νῦν «Δεῦτε χριστοφόροι λαοί...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τήν

Προφητείαν. Προκείμενον ἥχος δ'. «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν... Ὄτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου..., Προφητείας Ἡσαΐου τό Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος: «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης: «Τάδε λέγει Κύριος. Ἰδού συνήσει...», ὁ Ἀπόστολος τῆς Στρατηγούς: «Πρός Ἐβραίους ἐπιστολῆς...», ὁ διάκονος: «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης: «Οἱ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι...» (Ἐβρ. β', 11 – 18), ὁ διάκονος: «Σοφία ὅρθοί ἀκούσωμεν...», ὁ Ιερεύς: «Εἰρήνη πᾶσι», καὶ ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Στρατηγούς: «”Ὕγοντο σύν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἔτεροι δύο, κακοῦργοι...» (Λουκ. κγ', 32 – 49), «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» καὶ εὐθύς «Ταχύ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον «Τόν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...». «Κύριε Ἐλέησον» (μ'). «Οἱ ἐν παντὶ καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καὶ νῦν «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὄνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ιερεύς: «Οἱ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καὶ ὁ Προεστώς τήν Εὐχήν: «Θεέ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων...».

“Ωρα Θ’. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ οἱ Ψαλμοί τῆς Ἐνάτης Ορας. Δόξα: «Βλέπων ὁ ληστής...». Καὶ νῦν «Οἱ δι' ἡμᾶς γεννηθείσ...», καὶ ἀρχεται ὁ Ἀριστερός Χορός φάλλειν τό Ἰδιόμελον «Θάμβος ἦν κατιδεῖν...», ὁ Δεξιός Χορός: «Διεμερίσαντο τά ἴματιά μου ἑαυτοῖς...»· «”Οτε σε Σταυρῷ προσῆλωσαν...». Τό τέλος «...σύν Πατρί καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι» λαμβάνει ὁ Ἀριστερός Χορός. Εἶτα ὁ Δεξιός Δόξα: ὁ Ἀριστερός Καὶ νῦν καὶ ἀναγινώσκεται ἔμπροσθεν τοῦ Ἐσταυρωμένου εἰς ὕφος ἀναγνώσεως ἀποστόλου τό: «Σήμερον κρεμᾶται ἐπί ξύλου». (Ο α' καὶ ὁ προτελευταῖος στίχος τρίς) Ἀκολούθως οἱ Χοροί φάλλουσιν αὐτό δίχορον.

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τήν Προφητείαν· Προκείμενον ἥχος πλ. β'. «Εἴπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ... οὐκ ἔστι ποιῶν... Προφητείας Ιερεμίου τό Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος: «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης: «Κύριε, γνώρισόν μοι...». Ὁ Ἀπόστολος τῆς Θ' Ορας: «Πρός Ἐβραίους Ἐπιστολῆς...», ὁ Διάκονος: «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης: «”Ἐχοντες παροησίαν...» (Ἐβρ. ι' 19 – 31). Ὁ διάκονος: «Σοφία ὅρθοί ἀκούσωμεν...», ὁ Ιερεύς: «Εἰρήνη πᾶσι», καὶ ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Θ' Ορας: «”Οτε ἐσταύρωσαν τόν Ἰησοῦν...» (Ιωάν. ιθ', 23 – 37). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...». Καὶ εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης: «Μή δή παραδώῃς ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον: «Τόν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ'). «Οἱ ἐν παντὶ καιρῷ...».

«Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ιερεύς: «Ο Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καί ὁ Προεστώς τήν Εὐχήν: «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...». Ἀπόλυσις: «Ο ἐμπτυσμούς καί μάστιγας καί κολαφισμούς καί Σταυρόν καί θάνατον ὑπομείνας, διά τήν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...». «Δι' εὐχῶν...». Ἀκολουθεῖ:

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Τριωδίου § 84)

Προοιμιακός

Ἐσπέρια:	Tά 5 Ἰδιόμελα «Πᾶσα ἡ κτίσις ἡλλοιοῦτο...» εἰς 6.
Δόξα:	«Ὦ πῶς ἡ παράνομος συναγωγή...».
Καί νῦν:	«Φοβερόν καί παράδοξον...».
Εἴσοδος:	Μετά Εὐαγγελίου. «Φῶς ἵλαρόν...» Ὁ Διάκονος: «Ἐσπέρας» καί εὐθύς ἀμέσως «Προκείμενον ... διεμερίσαντο τά ἴματιά μου...», καί τά Ἀναγνώσματα. Μετά τό γ' Ἀνάγνωσμα τό Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.
Ἀπόστολος:	«Ο λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ...» (Α' Κορ. α' 18 – β' 2).
Εὐαγγέλιον:	«Συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς...» (Ματθ. κζ' 1-38, Λουκ. κγ' 39 – 43, Ματθ. κζ' 39 – 54, Ἰω. ιθ' 31 – 37, Ματθ. κζ' 55 – 61).

Ὑπάρχοντος Διακόνου τό Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκεται ἀπ' ἄμβωνος. Ἀναγινωσκομένου τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τό σημεῖον «Οφίας δέ γενομένης ἦλθεν ἀνθρωπος πλούσιος...» εἰς τῶν Ιερέων φέρων ἐπιτραχήλιον καί φελόνιον καί ἔχων εἰς χεῖρας λευκήν σινδόνα προσέρχεται εἰς τό μέσον τοῦ ναοῦ ὅπου εὑρίσκεται ὁ Ἐσταυρωμένος καί ποιεῖ τήν ἀποκαθήλωσιν. Εἰς τό: «Λαβών τό σῶμα...», καλύπτει διά τῆς σινδόνος τό Σῶμα τοῦ Ἐσταυρωμένου, τό μεταφέρει ἐν εὐλαβείᾳ εἰς τό Ἅγιον Βῆμα καί τό τοποθετεῖ ἐπί τῆς Ἅγιας Τραπέζης. Ο Χορός μετά τό πέρας τοῦ Εὐαγγελίου: «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι».

Άκολουθεī ἡ Ἐκτενής «Εἴπωμεν πάντες...», Καταξίωσον καί τά Πληρωτικά.

Μετά τά Πληρωτικά, οἱ Χοροί ἐκ τῆς Βορείου Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἀρχονται φάλλειν τά Ἀπόστιχα: «Ὄτε ἐκ τοῦ ξύλου...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν καί κρουομένων πενθίμως τῶν κωδώνων γίνεται ἡ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου ἐντός τοῦ Ναοῦ καί ἡ τοποθέτησίς του εἰς τό πρός τοῦτο ἔτοιμασθέν κουβούκλιον.

Ἡ πομπή ἔξερχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων λαμπαδούχων, τῶν ἔξαπτερύγων, τῶν φαλτῶν, καί τοῦ διακόνου θυμιᾶντος. Οἱ ἵερεῖς ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλιον καί φελόνιον, τοῦ πρώτου αὐτῶν φέροντος ἐν τῇ δεξιᾷ τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον, αἴροντες ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τόν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περί τό Κουβούκλιον. Εἶτα τιθέασιν αὐτόν εἰς τό Κουβούκλιον, ὅσαίνουσι μέ σῆνθη καί τοποθετοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ καί τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον. Άσπαζονται ἀκολούθως τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον καί τόν Ἐπιτάφιον, τῶν Χορῶν φαλλόντων, πρό τοῦ Κουβουκλίου, τό· Δόξα, Καί νῦν «Σέ τόν ἀναβαλλόμενον...».

«Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον καί τά Ἀπολυτίκια: «Ο εὔσχήμων Ἰωσήφ...» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο». Δόξα, Καί νῦν «Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί...» μέχρι τοῦ «έδειχθη ἀλλότριος». Ο διάκονος: «Σοφία». Ο Ἱερεύς: «Ο ών εὐλογητός...» καί ποιεῖ τήν Ἀπόλυσιν: «Ο δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν τά φρικτά πάθη καί τόν ζωοποιόν Σταυρόν καί τήν ἐκούσιον ταφήν σαρκί καταδεξάμενος, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

15. ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Η Θεόσωμος Ταφή καί ἡ εἰς ἄδου κάθιδος τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κρήσκεντος μάρτυρος, Λεωνίδου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἑσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ὁρθρος τοῦ Μ. Σαββάτου, ἥτοι ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου κατά τήν ἐν τῷ Τ.Μ.Ε § 85 διατύπωσιν.

Ο Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τό «Θεός Κύριος» τά Ἀπολυτίκια: «Ο εὔσχήμων Ἰωσήφ» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο», Δό-

ξα: «„Οτε κατῆλθες» άλόκληρον, Καί νῦν «Ταῖς Μυροφόροις» μέχρι τοῦ «έδείχθη ἀλλότριος». Είτα μικρά Συναπτή ύπο τοῦ Ἱερέως μετ' ἐκφωνήσεως: «„Οτι σόν τό κράτος», καί φάλλονται τά Καθίσματα: «Σινδόνι καθαρᾶ», Δόξα, Καί νῦν «Ἐξέστησαν χοροί». Ό Ν' χῦμα καί ἀκολούθως φάλλεται ὁ Κανών: «Κύματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἑκάστῃ Ὡδῇ καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Ἀπό Γ' Ὡδῆς φάλλεται τό Κάθισμα: «Τόν Τάφον σου, Σωτήρ». Ἀφ' Στ' Ὡδῆς ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Υπόμνημα τοῦ Τριῳδίου. Μετά τόν ἐν τέλει τῆς Η' Ὡδῆς Εἰρμόν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ: «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα» καί φάλλεται ἡ Θ' Ὡδὴ εἰς τό τέλος τῆς ὅποιας οἱ Ἱερεῖς ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος φάλλοντες τό «Ἡ ζωή ἐν τάφῳ...» θυμιῶντες τόν Ἐπιτάφιον καί τόν λαόν. Ἀκολούθως ἵστανται πρό τοῦ Ἐπιταφίου, ὅπου φάλλουσι μετά τῶν Χορῶν τά Εγκώμια εἰς Στάσεις τρεῖς. Εἰς τό τέλος τῆς Α' Στάσεως γίνεται μικρά Συναπτή μέ ἐκφώνησιν: «„Οτι ηὐλόγηται σου τό ὄνομα» καί εἰς τό τῆς β' ἐπίσης μικρά Συναπτή μέ ἐκφώνησιν: «„Οτι Ἀγιος εῖ δ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐπί θρόνου δόξης τῶν Χερουβείμ ἐπαναπαυόμενος». Εἰς τό Εγκώμιον «„Ἐρραναν τόν τάφον» τῆς γ' Στάσεως, ὁ Ἐπιτάφιος ὁραίνεται διά ῥιδοστάγματος καί ῥιδοπετάλων. Πληρωθέντων τῶν Εγκώμιών, γίνεται μικρά Συναπτή μέ ἐκφώνησιν: «Σύ γάρ εῖ δ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης» καί φάλλονται τά Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια ἀργῶς. Ἀκολούθως γίνεται καί πάλιν μικρά Συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως: «„Οτι σέ αἰνοῦσι» καί φάλλεται ως «Ἐξαποστειλάριον ὁ στίχος: «Ἀγιος Κύριος δ Θεός ἡμῶν» τρίς, μόνον. Εἰς τούς Αἴνους: τά 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον συνέχει τάφος». Δόξα: «Τήν σήμερον μυστικῶς», Καί νῦν «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία Μεγάλη. Εἰς τό ἀσματικόν «Ἀγιος δ Θεός» γίνεται ἡ ἔξοδος καί ἡ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου πέριξ τοῦ ναοῦ μετά τοῦ Ἱεροῦ Εύαγγελίου, τό ὅποιον κρατεῖ ὁ Ἱερεύς εἰς πένθιμον στάσιν (ἔμπροσθεν ἡ εἰκών τῆς σταυρώσεως).

Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τόν ναόν, ὁ Ἱερεύς ἐκφωνεῖ ἐκ τῆς Ωραίας Πύλης: «Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία» καί εἰσάγεται ὁ Ἐπιτάφιος εἰς τό Ιερόν, ὅπου λιτανεύεται πέριξ τῆς Ἀγίας Τραπέζης, φαλλομένων τῶν ἀπολυτικίων: «„Οτε κατῆλθες», «Ταῖς Μυροφόροις» καί «Ο εὐσχήμων». Εἰς τό τέλος τοῦ Τροπαρίου τούτου, καί συγκεκριμένως εἰς τόν στίχον: «κηδεύσας ἀπέθετο», δ Ἐπιτάφιος ἐναποτίθεται ἐπί τῆς Ἀγίας Τραπέζης. Εύθυς ὁ Ἀναγινώστης ἀναγινώσκει τό Τροπάριον τῆς Προ-

φητείας, τήν Προφητείαν (Ιεζ. λζ' 1 – 14) καί τόν Ἀπόστολον (Α' Κορ. ε' 6 – 8, Γαλ. γ' 13 – 14) εἰς τό τέλος τοῦ ὄποιου ἐπισυνάπτονται οἱ στίχοι: «Ἄναστήτω ὁ Θεός» καί εὐθύς τό Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ' 62 – 66), ὑπό τοῦ Ιερέως ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης. Ἡ Ἐκτενής «Εἴπωμεν πάντες», τά Πληρωτικά με ἐκφώνησιν: «”Οτι Θεός ἐλέους», «Εἰρήνη πᾶσι...» ἡ εὐχή τῆς κεφαλοκλισίας «Κύριε, ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς», ἡ ἐκφώνησις «Σόν γάρ ἐστι» «Σοφία. Ο ὃν εὐλογητός» καί ἡ Ἀπόλυσις: «Ο δι’ ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν».

Τῷ Μ. Σαββάτῳ πρωΐ:

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Προοιμιακός.

Ἐσπέρια:

Τά 4 Ἄναστάσιμα Στιχηρά τοῦ α' ἥχου. «Τάς ἔσπερινάς ἡμῶν εὐχάς...» κτλ καί τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἡμέρας. «Σήμερον ὁ Ἀδης στένων βοᾶ...», εἰς 4.

Δόξα:

Τό Ἰδιόμελον: «Τήν σήμερον μυστικῶς...».

Καὶ νῦν:

«Τήν παγκόσμιον δόξαν...».

Εἴσοδος:

Μετ' Εὐαγγελίου – «Φῶς Ἰλαρόν...» καί τά Ἀναγνώσματα.

α. – Γενέσεως τό ἀνάγνωσμα: «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός ...».

β. – Προφητείας Ἰωνᾶ τό ἀνάγνωσμα: «Ἐγένετο λόγος Κυρίου...».

γ. – Προφητείας Δανιήλ τό ἀνάγνωσμα: «Ἐτους δικτωκαιδεκάτου ...».

(Τά ἀνωτέρω Ἀναγνώσματα εἰς τό Τριώδιον ἔχουσιν ἀντιστοίχως ἀριθμησιν α', δ', καί ιε').

Εἰς τό τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος φάλλοιμεν εἰς ἥχον α'. «Τόν Κύριον ὑμνεῖτε καί ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς αἰῶνας», τό ὄποιον καί ἐπαναλαμβάνεται εἰς τό τέλος ἐκάστου στίχου τῆς η' Ὁδῆς μέχρι τέλους, ώς ἐν τῷ Τριώδιῳ. Εἶτα: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καί ἐκφώνησις: «”Οτι Ἅγιος εἰ...».

Άντι Τρισαγίου:

Άποστολος:

«„Οσοι εἰς Χριστόν...».

Μεγάλου Σαββάτου. «„Οσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν...» (Ρωμ. σ', 3 – 11). Μετά τό πέρας τοῦ Άποστόλου δέν ψάλλεται τό· «Ἄλληλούϊα» ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ὁ λειτουργῶν Ιερεύς ἐξερχόμενος εἰς τά βημάτια καὶ σκορπίζων φύλλα δάφνης ψάλλει εἰς ἥχον Βαρύν τό· «Άναστα ὁ Θεός...», τό δόποῖον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ Χοροί ἐναλλάξ μετά τῶν φαλμάκων στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, μέχρις ὅτου ὁ Ιερεύς περιέλθῃ ὅλον τὸν Ναόν.

Εὐαγγέλιον:

Μεγάλου Σαββάτου· «„Οψέ Σαββάτων...» (Ματθ. κη', 1 – 20).

΄Η Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Άντι τοῦ Χερούβικοῦ, ὁ ὅμνος· «Σιγησάτω πᾶσα σάρξ βροτεία...».

΄Η Εἶσοδος τῶν Τιμίων Δώρων γίνεται μετά τήν φράσιν· «πάσης ἀρχῆς καὶ ἔξουσίας», καὶ εὐθύς ὁ β' Χορός συμπληρώνει τόν ὅμνον ἀπό τοῦ σημείου· «Τά πολυόμματα Χερούβειμ...», καὶ ἔξῆς.

Εἰς τό Εξαιρέτως:

«Ἐπί σοι χαίρει...».

Κοινωνικόν:

«Ἐξηγέρθη, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καὶ ἀνέστη σώζων ἡμᾶς. Ἄλληλούϊα».

Άντι τοῦ· «Εἶδομεν τό φῶς», εἰς ἥχον β', εἰρμολογικῶς, τό «Μνήσθητι, εὕσπλαχνε, καὶ ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Άπολυσις:

«Ο Άναστάς ἐκ νεκρῶν...».

16. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Η Ζωηφόρος Άναστασις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ. Αγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας τῶν μαρτύρων.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Περί τήν 11ην μ.μ.. ἀρχεται τό Μεσονυκτικόν. Ό Ιερεύς: «Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ Οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», ὁ Ν' (χῦμα) καὶ ἀμέσως ψάλλεται ὁ Κανών· «Κύ-

ματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἑκάστῃ Ὡδῇ μετά στίχου: «Δόξα σοι,
ὅ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος ἑκάστης Ὡδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ
Εἰρμός αὐτῆς. Τό μετά την Γ' Ὡδήν κάθισμα καθώς καὶ τό μετά τήν ΣΤ'
΄Ωδήν Κοντάκιον καὶ Οἶκος καὶ Συναξάριον οὐ λέγονται. Μετά τήν Θ'
΄Ωδήν λέγεται ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τό Τρισάγιον καὶ τό Ἀπολυτίκιον·
«΄Οτε κατῆλθες...». Ή Ἐκτενής «΄Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» καὶ μετά τήν
ἐκφώνησιν «΄Οτι ἐλεήμων...» ἡ Ἀπόλυσις: «΄Ο Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Μετά ταῦτα ὁ Ἱερεύς ίσταμενος πρό τῆς Ὦραίας Πύλης καὶ βλέπων πρός δυσμάς, κρατῶν τρίκηρον ἀνημμένον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, προσκαλεῖ τούς πιστούς ἵνα ἀνάψωσι τάς λαμπάδας αὐτῶν, φάλλων εἰς ἥχον πλ. α' τό: «Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός καὶ δοξάσατε Χριστόν τόν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ὑπό τῶν χορῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεύς κρατῶν τό Εὐαγγέλιον καὶ τό τρίκηρον, ἔξερχεται μετά τῶν Χορῶν καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπάδων καὶ ἔξαπτερύγων, φάλλων τό γνωστόν ώς «Καλός Λόγος» τροπάριον· «Τήν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς. Καί ἡμᾶς τούς ἐπί γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σέ δοξάζειν». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται μέχρις ὅτου φθάσωσιν εἰς τήν ἔξεδραν ὅπου θά γίνη ἡ τελετή τῆς Ἀναστάσεως. Φθάσαντες εἰς τήν ἔξεδραν ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ: «Καί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καὶ ὁ Ἱερεύς ἀναγινώσκει τό Β' Ἔωθινόν Εὐαγγέλιον. Μετά τήν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, λαβών θυμιατόν καὶ θυμιῶν τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον καὶ τήν Εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ὁ Ἱερεύς ἐκφωνεῖ: «Δόξα τῇ Ἅγιᾳ καὶ Ὄμοιουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἄδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Καί φάλλεται τό: «Χριστός Ἀνέστη...» τρίς. Τοῦτο φάλλεται καὶ ἔξακις ὑπό τῶν Χορῶν, τοῦ Ἱερέως ἀπαγγέλλοντος τούς στίχους: «΄Αναστήτω ὁ Θεός...» (ἴδε τούς στίχους εἰς τό Γ' Ἀντίφωνον, κατωτέρω), καθώς καὶ τό Δόξα, Καί νῦν. Ἀκολούθως φάλλεται καὶ πάλιν ἀργῶς τό: «Χριστός Ἀνέστη...» (ἄπαξ) ὑπό τοῦ Ἱερέως καὶ λέγονται ὑπό τοῦ διακόνου τά Εἰρηνικά. Μετά τήν ἐκφώνησιν «΄Οτι πρέπει σοι...» ἐπανερχόμεθα εἰς τόν ναόν, φαλλομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα «΄Αναστάσεως ἡμέρα...» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἑκάστῃ Ὡδῇ μετά στίχου: «Δόξα τῇ Ἅγιᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς δέ τά δύο τελευταῖα: Δόξα, Καί νῦν. Εἰς τό τέλος ἑκάστης Ὡδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός ώς

Καταβασία, τό· «Χριστὸς ἀνέστη...» (τρίς) καὶ τό· «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ). Γίνεται καὶ μικρὰ Συναπτή εἰς ἑκάστην Ὡδὴν μὲ τάς ἀκολούθους ἐκφωνήσεις:

Μετά τὴν ά ’Ωδὴν:	”Οτι Σόν τό κράτος ...
Μετά τὴν γ́ ’Ωδὴν:	”Οτι Σύ εἴ ὁ Θεός ἡμῶν ...
Μετά τὴν δ́ ’Ωδὴν:	”Οτι ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος ...
Μετά τὴν έ ’Ωδὴν:	”Οτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται ...
Μετά τὴν στ́ ’Ωδὴν:	Σύ γάρ εἴ ὁ Βασιλεύς ...
Μετά τὴν ζ́ ’Ωδὴν:	Εἴη τό κράτος τῆς Βασιλείας σου ...
Μετά τὴν ή ’Ωδὴν:	”Οτι Ψύλογγηταί Σου τό ὄνομα ...

Ἄπο γ́ ’Ωδῆς:

Ἡ Ὑπακοή: «Προλαβοῦσαι τόν ”Ορθρον...» καὶ ἀμέσως ἡ δ́ ’Ωδή: «Ἐπί τῆς Θείας φυλακῆς...». Κοντάκιον: «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...» καὶ ὁ Οἶκος: «Τόν πρό ἡλίου ”Ηλιον...». Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Ὕπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀμέσως τό· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρίς) ἀρχομένου τοῦ Τερέως, καὶ τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ).

Ἀντί Τιμιωτέρας:

Ἡ Θ’ ’Ωδή τοῦ Κανόνος μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἀκολούθως:

1. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τόν ἔθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

«Φωτίζου, φωτίζου ...»

2. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τόν ἔξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστόν τόν ζωοδότην.

«Φωτίζου, φωτίζου ...»

3. Χριστός τό Καινόν Πάσχα, τό ζωόθυτον θῦμα, ἀμνός Θεοῦ ὁ αἵρων τήν ἀμαρτίαν κόσμου.

«”Ω θείας! ὡ φίλης! ...»

4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστός ἀνέστη, καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

«”Ω θείας! ὡ φίλης! ...»

5. Δόξα... Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καί ἀδιαιρέτου Θεότητος τό κράτος.

«΄Ω Πάσχα τό μέγα ...»

6. Καί νῦν... Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σός γάρ Υἱός ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

«΄Ω Πάσχα τό μέγα ...»

Καταβασία. «Ό Ήγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ, Ἄγνη, Παρθένε χαῖρε, καί πάλιν ἐρῶ χαῖρε, δ σός Υἱός ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου». «Φωτίζου, Φωτίζου ...»

«Χριστός Ἀνέστη...» (τρίς) καί «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ). Συναπτή μικρά. Ἐκφώνησις: «Ότι σέ αἰνοῦσι....».

Ἐξαποστειλάριον:

«Σαρκί ὑπνώσας...» (τρίς).

Αἶνοι:

Τά 4 Στιχηρά Ἀναστάσιμα τοῦ α' ἥχου.
«Ὕμνοῦμεν σου Χριστέ...» καί τά 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα: «Πάσχα Ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καί νῦν:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Καί οὕτω βοήσωμεν», διπότε δ β' Χορός φάλλει τό·
«Χριστός Ἀνέστη...» τό διποίον ἐπαναλαμβάνει δ' α' καί πάλιν δ β' Χορός καί οὕτως ἀρχεται ή Θεία Λειτουργία διά τῆς ἐκφωνήσεως ὑπό τοῦ Ἱερέως τοῦ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Μετά τό· «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» φάλλεται δεκάκις τό· «Χριστός Ἀνέστη...», τρίς ἀπό τοῦ Βήματος καί ἔξακις ὑπό τῶν Χορῶν, τοῦ Διακόνου (ἢ τοῦ Ἱερέως) ἀπαγγέλλοντος ἀπό τῆς Ωραίας Πύλης τούς στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» καθώς καί τοῦ Δόξα καί Καί νῦν, καί πάλιν ἄπαξ ἀπό τοῦ Βήματος. Τά Εἰρηνικά καί ἀκολούθως τά Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα ως ἔξῆς:

Αντίφωνον Α'.

- Άλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
- Ψάλατε δή τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
- Εἴπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερά τά ἔργα σου.
- Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καί φαλάτωσάν σοι.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...»

Αντίφωνον Β'.

- Ό Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καί εὐλογήσαι ἡμᾶς.
- Ἐπιφάναι τό πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καί ἐλεήσαι ἡμᾶς.
- Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τό σωτήριόν σου.
- Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες.

«Σῶσον ἡμᾶς Γενέθλιον
Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ϕάλλοντάς
Σοι· Ἀλληλούϊα»

Δόξα, Καί νῦν «Ο Μονογενής...».

Αντίφωνον Γ'.

- Άναστήτω ὁ Θεός καί διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροί αὐτοῦ καί φυγέτωσαν ἀπό προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
- Ός ἐκλείπει καπνός ἐκλιπέτωσαν,
ώς τήκεται κηρός ἀπό προσώπου πυρός.
- Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοί
ἀπό προσώπου τοῦ Θεοῦ καί οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.
- Αὕτη ἡ ἡμέρα ἡν ἐποίησεν ὁ Κύριος,
ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

«Χριστός ἀνέστη
ἐκ νεκρῶν...».

Εἰσοδικόν :

«Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, Σῶσον ἡμᾶς, Γενέθλιον Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ϕάλλοντάς Σοι· Ἀλληλούϊα».

(Τό Εἰσοδικόν τοῦτο φάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Εὐθύς τό· «Χριστός ἀνέστη...» καί ἡ Ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...».

Κοντάκιον: «Εὶ καὶ ἐν τάφῳ...».

Ἀντί Τρισαγίου: «὾οσοι εἰς Χριστόν...».

(Τό «὾οσοι εἰς Χριστόν...» φάλλεται μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου καθώς καί τήν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Ἀπόστολος: Τοῦ Πάσχα· «Τόν μέν πρῶτον λόγον...» (Πράξ. α', 1 – 8).

Εὐαγγέλιον: Τοῦ Πάσχα· «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος...» (Ιω, α' 1 – 17).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Οἱ Ἀγγεῖοι ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀληλούϊα».

Ἀντὶ τοῦ «Εἴδομεν τὸ φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...».

Ἀντὶ τοῦ «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου»: «Χριστός Ἄνεστη...» τρίς. (Χῦμα).

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ Κατηχητικός λόγος τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου· «Εἴ τις εὐσεβής καί φιλόθεος...». Εἰς τό τέλος τοῦ λόγου, τό ἀπολυτίκιον τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· «Ἡ τοῦ στόματός σου...».

Ἀπόλυσις: Γίνεται διαλογική ὡς ἀκολούθως: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... ἐλεήσαι καί σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθός καί φιλάνθρωπος». Ὁ Ἱερεύς πρός τόν λαόν: «Χριστός ἀνέστη». Ὁ λαός «Ἀληθῶς ἀνέστη». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται ἐκ τρίτου. Ἀκολούθως ὁ Ἱερεύς: «Δόξα τῇ Αὔτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει». Καί ὁ λαός: «Προσκυνοῦμεν Αὔτοῦ τήν τριήμερον ἐγερσιν». Καί ὁ Ἱερεύς κατακλείει διά τοῦ· «Χριστός ἀνέστη...» (ὅλον).

Σημείωσις: Τό «Χριστός Ἄνεστη...» (χῦμα) ἀντί τοῦ «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...» καθώς καί ἡ διαλογική ἀπόλυσις γίνονται μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου.

Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα.

Ἀπό τῆς σήμερον Κυριακῆς μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαι-

νησίμου, καθώς καί τήν ήμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντί τῆς πρό τοῦ Ἐσπερινοῦ Θ' Ὡρας, τοῦ Μεσονυκτικοῦ καί τοῦ Ἀποδείπνου, τελεῖται ή ἀκόλουθος ἐναρκτήριος ἀκολουθία, γνωστή ως Θ' τοῦ Πάσχα: (”Ολα χῦμα).

«Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Χριστός ἀνέστη...» (γ'), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (γ'), «Προλαβούσαι τόν ὄρθρον...», «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες...», «Ἐν τάφῳ σωματικῶς...», Δόξα: «Ως ζωηφόρος ως παραδείσου ὥραιότερος...», Καί νῦν «Τό τοῦ Υψίστου ἡγιασμένον...» «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν...», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...», «Δι' εὐχῶν...».

Ἡ ως ἄνω ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρίς καί εἴτα γίνεται ἀπόλυσις ἐπισφραγιζομένη διά τοῦ «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...». Εἰς τό Ἀπόδειπνον πρό τῆς Ἀπολύσεως λέγεται καί ἡ εὐχή: «Κύριε, Κύριε, ὁ ὁρισάμενος ἡμᾶς ἀπό παντός βέλους...».

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας.

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἐσπερινός τῆς Ἀγάπης).

Μετά τήν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ἱερεύς ἐνδύεται ἀπασαν τήν Ἱερατικήν αὐτοῦ στολὴν καί λαβὼν θυμιατόν θυμιᾶ πρό τῆς Ἀγίας Τραπέζης ἐκφωνῶν: «Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ Ὄμοουσίᾳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Εἴτα φάλλεται τό: «Χριστός ἀνέστη» τρίς ἐκ τοῦ Βήματος καὶ ἔξακις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ διακόνου ἀπαγγέλλοντος ἀπό τῆς Ὡραίας Πύλης τούς στίχους: «Ἀναστήτω ὁ Θεός...», καὶ εἴτα πάλιν ἀπό τοῦ Βήματος ἀπαξ. Ἐν συνεχείᾳ λέγονται τά Εἰρηνικά καὶ ἀρχονται οἱ χοροί τοῦ «Κύριε ἐκέραξα ...» (Ἔχος β').

Ἐσπέρια:

Στιχηρά ἀναστάσιμα τοῦ β' ἥχου: «Τόν πρό αἰώνων ἐκ Πατρός γεννηθέντα...» 6.

Δόξα:

«Τον σωτήριον ὑμνον..».

Καί νῦν:

Τό α' Θεοτοκίον τοῦ β' ἥχου «Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».

Εἴσοδος:

Μετά Εὐαγγελίου. «Φῶς ἵλαρόν...» καὶ τό Μέγα Προκείμενον «Τίς Θεός μέγας...» μετά τῶν

στίχων αύτοῦ ώς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀμέσως: «Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καὶ ἀναγινώσκεται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ἐσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκτενής «Εἴπωμεν πάντες...», «Καταξίωσον...», καὶ τά Πληρωτικά. Μετά τὴν ἐκφώνησιν «Εἴη τό κράτος...».

Ἄποστιχα:

Τό Ἀναστάσιμον Στιχηρόν «Ἡ ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ...» καὶ τά στιχηρά τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ιερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν. Ψαλλομένων τῶν Πασχαλίων στιχηρῶν γίνεται λιτανεία πέριξ τοῦ ναοῦ.

Δόξα, Καὶ νῦν:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς).

(Ἡ Ἀρτοκλασία καθ' ὅλην τήν Διακαινήσιμον ἔβδομάδα γίνεται αὐτήν τήν στιγμήν φαλλομένου τοῦ «Χριστός Ἀνέστη...»).

Μετά τήν Ἀρτοκλασίαν τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς) χῦμα, καὶ ἡ ἀπόλυσις: «Ο ἀναστάς...» διαλογική, ώς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Σημειώσεις:

1. Τό «Νῦν ἀπολύεις...» μετά τοῦ Τρισαγίου δέν λέγεται καθ' ὅλην τήν Διακαινήσιμον ἔβδομάδα καθώς καὶ κατά τόν Ἐσπερινόν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.
2. Εἰς τούς Ἐσπερινούς τῆς Διακαινησίμου ἔβδομάδος φάλλονται τά μεγάλα Προκείμενα ώς διαλαμβάνονται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.
3. Κατά τήν Διακαινήσιμον ἔβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

‘Ο Μέγας Ἐσπερινός τοῦ Πάσχα (Αγάπης) ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἅγίου Ιωάννου Λευκωσίας.

Ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὁ Μέγας Ἐσπερινός τοῦ Πάσχα ἀρχεται τήν 10ην π.μ., προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου.

Οὕτω, ἀναγινωσκομένης τῆς καλουμένης «Θ’ τοῦ Πάσχα» ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐνδύεται τήν Ἀρχιερατικήν αὐτοῦ στολήν, παρισταμένων τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Διακόνων, προενδεδυμένων

τάς οἰκείας αὐτῶν στολάς. Μετά τήν Ἀπόλυσιν τῆς «Θ' Ὡραῖς», τῶν Χορῶν φαλλόντων μεγαλοπρεπῶς τό «Ἀναστάσεως ἡμέρα» καὶ κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδώνων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, συνοδευόμενος ὑπό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας καὶ ἀκολουθούντων τῶν Ἐπισήμων, κρατῶν τό Σκῆπτρον καὶ τόν Σταυρόν μετά τῆς παραστάσεως τῆς Ἀναστάσεως, κατέρχεται ἐν πομπῇ, προπορευομένων κατά σειράν τῶν Λαμπαδιούχων, τῶν Ἐξαπτερύγων, τῶν Χορῶν, τῶν Διακόνων καὶ τῶν Ιερέων εἰς στοίχους ἀνά δύο. Δύο Διάκονοι, φέροντες δικηροτρίκηρα καὶ ἔτεροι δύο φέροντες διβάμβουλα καὶ θυμιατούς, περιστοιχίζουσι τόν Ἀρχιεπίσκοπον.

Τῆς πομπῆς εἰσελθούσης εἰς τόν Ιερόν Ναόν, ὁ Μακαριώτατος, ιστάμενος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ, εὐλογεῖ, τῶν Χορῶν φαλλόντων «Εἰς πολλά ἔτη, Δέσποτα», καὶ ἀκολούθως εἰσέρχεται εἰς τό Ιερόν Βῆμα, ὅπου, θυμιῶν τήν Ἅγιαν Τράπεζαν, ἐκφωνεῖ τό· «Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ἄρχεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος παραμένει κατά τά Εἱρηνικά ἐντός τοῦ Ιεροῦ καὶ λέγει τήν ἐκφώνησιν «Ὄτι πρέπει σοι» καὶ ἀκολούθως, περιστοιχίζομενος ὑπό τῶν Διακόνων, φερόντων διβάμβουλα καὶ δικηροτρίκηρα, θυμιᾷ τόν ναόν κατά τά Κεκραγάρια. Μετά τό θυμίαμα, προπορευόμενων τῶν Διακόνων, κρατούντων θυμιατούς, διβάμβουλα καὶ δικηροτρίκηρα, ἐξέρχεται τοῦ Ιεροῦ Βήματος καὶ ἀνέρχεται εἰς τόν Δεσποτικόν θρόνον, ὅπου οἱ Διάκονοι θυμιῶσιν Αὐτόν καὶ ἐπανέρχονται εἰς τό Ιερόν Βῆμα. Εἰς τήν Εἶσοδον φάλλει τό «Φῶς ἵλαρόν» ἐκ τοῦ Θρόνου, συμβαλλόντων τῶν κληρικῶν, καὶ τό πρῶτον μέγα Προκείμενον. Τῶν Χορῶν ἐπαναλαμβανόντων τό Προκείμενον, εἰσέρχεται, προπορευομένων τῶν Ιερέων, εἰς τό Ιερόν Βῆμα, ὅπου ἀπό τῆς Ἅγιας Τραπέζης ἀναγινώσκει ἑλληνιστί τό Ιερόν Εύαγγέλιον τμηματικῶς, τό δόποιον ἐπαναλαμβάνεται εἰς ξένας γλώσσας ὑπό Ιερέων καὶ Διακόνων. Εἰς τά Ἀπόστιχα, ἀφοῦ φαλῇ ὑπό τοῦ Β' Χοροῦ τό «Ἡ Ἀνάστασίς σου», καὶ τῶν Ιερέων ἐξελθόντων τοῦ Ιεροῦ Βήματος καὶ ίσταμένων κατά στοίχους δύο ἐντός τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ, ὁ Μακαριώτατος ἀπό τῆς Ὡραίας Πύλης ἀρχίζει, φάλλων τό «Πάσχα ιερόν», συμψαλλόντων τῶν Ιερέων, καὶ ἡ δλη πομπή, κατά τήν ιδίαν σειράν, ἐξερχομένη ἐκ τῆς δυτικῆς εἰσόδου, περιέρχεται τόν ναόν καὶ ἀνέρχεται ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῷ, μετά τῶν Ἐπισήμων καὶ τοῦ λαοῦ, ὅπου γίνεται ἡ Ἀπόλυσις καὶ φάλλεται ὁ Πολυχρονισμός τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Μετά ταῦτα ὁ Μακαριώτατος ἐκδύεται τήν Ἀρχιερατικήν

αύτοῦ στολήν καί ἀνταλλάσσει τόν ἀναστάσιμον χαιρετισμόν μετά τῶν Ἐπισήμων καί τοῦ λαοῦ, διανέμων πασχαλινά αὐγά.

**Ἡ αὐτή τάξις τελεῖται ἐν τοῖς Καθεδρικοῖς Ναοῖς
τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων ὅπου χοροστατοῦσι
οἱ οἰκεῖοι Μητροπολῖται.**

17. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Συμεών Ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι καί τῶν σύν αὐτῷ Ἀγαπητοῦ Πάπα Ρώμης, Μακαρίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ ἀσκήσαντος. Ἡχος β'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Πεντηκοσταρίου § 4, 5).

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ: Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα. Μετ' αὐτήν ὁ Ἱερεύς ἐνδύεται ἀπασαν τὴν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολήν, ἵσταται κρατῶν θυμιατόν πρό τῆς Ἅγιας Τραπέζης καί θυμιῶν ἐκφωνεῖ: «Δόξα τῇ Ἅγιᾳ καὶ Ὁμοιούσιᾳ καὶ Ζωοποιῷ καί Ἄδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων» καί φάλλεται τό· «Χριστός ἀνέστη», ὡς καί χθές (δεκάκις). Εὐθύς ἡ Μεγάλη Συναπτή. Μετά τὴν ἐκφώνησιν: «὾τι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα...», φάλλεται ὁ Κανών τῆς Ἀναστάσεως: «Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί...» ἀπαραλλάκτως ὡς ἔχθες. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὡδῆς ἡ καταβασία, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς). «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ). Αἴτησις καί ἡ ἀντίστοιχος ἐκφώνησις. Ἀπό γ' Ὡδῆς, ἡ Ὑπακοή τοῦ Πάσχα. Αφ' στ' Ὡδῆς, τό Κοντάκιον τοῦ Πάσχα μόνον «Εἰ καί ἐν τάφῳ...». Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Ἀκολουθεῖ τό· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...» (τρίς) καί τό· «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...». Μετά τὴν γ' Ὡδήν «Τήν Θεοτόκον...» καί φάλλεται ἡ Θ' Ὡδή τοῦ Πάσχα μετά τῶν Μεγαλυναρίων «Μεγάλυνον ψυχή μου, τόν ἐθελουσίων...» κλπ. Ἡ καταβασία: «Ο Ἀγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Τό· «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς) καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ). Αἴτησις. Ἐξαποστειλάρια: «Σαρκί ὑπνώσας...» (δίς). Εἰς τούς Αἴνους: Αναστάσιμα Στιχηρά τοῦ β' ἥχου: «Πᾶσα πνοή καί πᾶσα κτίσις...» 4, καί τά 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετά τῶν στίχων: «Ἀναστήτω ὁ Θεός... Πάσχα ἱερόν ἡμῖν...». Δόξα, Καί νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...», τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς) καί

ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία. (Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν: Μετά τό «Ἐύλογημένη ἡ Βασιλεία...», τό «Χριστός ἀνέστη...» δεκάκις ως χθές. Τά Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν: «Ἐν Ἐκκλησίαις...». Ἀπολυτίκια: «Χριστός ἀνέστη...», ἡ Υπακοή: «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...». Κοντάκιον: «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...». Ἀντί Τρισαγίου: «Οσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Πράξ. α' 12 – 17, 21 – 26) καὶ (Ιω. α', 18 – 28). Εἰς τό «Ἐξαίρετως»: «Ο Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου...». Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ...». «Χριστός ἀνέστη...». Μετά τὴν ὁπισθάμβων εὐχήν, τό: «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς, χῦμα), καὶ ἡ Ἀπόλυτικη διαλογικῶς ως χθές.

Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καθ ὅλην τὴν Διακαινήσιμον Ἐβδομάδα.

18. ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἰωάννου ὁσίου, Σάββα τοῦ Γότθου. Ψαφαήλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης τῶν νεοφανῶν μαρτύρων. **Ὕχος γ'.**

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων, ὅπου ἂν ἐορτάζωνται, ψάλλεται μετά τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Ἀπόστολος τῶν ἀγίων, Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τρίτης τῆς Διακαινησίμου), Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: Τῶν ἀγίων.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Παφνουτίου Ἱερομάρτυρος. Ἀγαθαγγέλου ὁσιομάρτυρος. **Ὕχος δ'.**

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ως διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. β' 22 – 38) καὶ (Ιωάν. α' 35 – 52).

20. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ, Ζακχαίου ἀποστόλου, Ἰωάσαφ ὁσίου. **Ὕχος πλ. α'.**

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ως διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Πέμπτης τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. β' 38 – 43) καὶ (Ιωάν. γ' 1 – 15).

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τά έγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ψεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος καὶ τῶν σύν αὐτῷ Ἀλεξάνδρας βασιλίσσης μάρτυρος, Ἀναστασίου Σιναϊτού. Ἡχος πλ. β'.

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας:

Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὄμοουσίω...», «Χριστός ἀνέστη» (δεκάκις), ἡ Μεγάλη Συναπτή καὶ ἡ Ἐκφώνησις: «὾τι πρέπει σοι...», «Κύριε ἐκέκραξα...». **Ἐσπέρια:**

Στιχηρά ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἥχου 6 καὶ τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Ξένα καὶ παράδοξα...» εἰς 4.

Δόξα:

Τῆς Θεοτόκου· «Τίς λαλήσει τάς δυναστείας σου...».

Καὶ νῦν:

Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἥχου· «Τίς μή μακαρίσει σε...».

Εἴσοδος (μετά θυμιατοῦ): «Φῶς ἵλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν «Τήν ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ...» καὶ τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Χαίροις ἡ ζωηφόρος πηγή...» μετά τῶν στίχων: Εἰς τό α' «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν», εἰς τό β' «Ἑγίασε τό σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος» καὶ εἰς τό γ' «Τοῦ ποταμοῦ τά δόρυμάτα εύφραινουσι τήν πόλιν τοῦ Θεοῦ».

Δόξα:

Τῆς Θεοτόκου· «Σαλπίσωμεν φιλέορτοι...».

Καὶ νῦν:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Χριστός ἀνέστη...», τό ὅποιον φάλλει ὁ β' Χορός, ἀκολούθως ὁ α' Χορός τό ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καὶ πάλιν ὁ β' Χορός τό· «Χριστός ἀνέστη...».

Ἀπόλυσις:

Τοῦ Πάσχα, ἡ διαλογική.

Άπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἡχος α'.

«Ο ναός σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη παράδεισος, ώς ποταμούς ἀειζώους ἀναβλύζων ίάματα· ὃ προσερχόμενοι πιστῶς, ώς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ὥσπειν ἀντλοῦμεν καὶ ζωήν τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γάρ σύ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν».

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ: Μετά τήν Θ΄ τοῦ Πάσχα.

ΟΡΘΡΟΣ

«Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὄμοιουσίῳ...», «Χριστός ἀνέστη...» (δεκάκις), Μεγάλη Συναπτή καί:

Κανόνες:

Τοῦ Πάσχα εἰς 4 μετά τοῦ στίχου· «Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε...» καί τῆς Θεοτόκου εἰς 4 μετά στίχου· «Ὕπεραγία Θεοτόκε...». Εἰς τό τέλος ἑκάστης Ὡδῆς ἡ Καταβασία αὐτῆς, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς) καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς (ἄπαξ), ἡ αἴτησις καὶ ἡ οἰκεία ἐκφώνησις.

Ἄπο γέ Ὡδῆς:

Τό Κοντάκιον τοῦ Πάσχα καί τό Κάθισμα τῆς Θεοτόκου: «Τὴν ἀένναν κρήνην καὶ ζωηράν...».

Ἄφ' στέ Ὡδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Θεοτόκου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (τρίς) καί «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ).

Μετά τὴν αἴτησιν τῆς γέ Ὡδῆς· «Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα...» καί φάλλεται ἡ θέ Ὡδή τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα μετά τῶν Μεγαλυναρίων καί ἡ θέ Ὡδή τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου μετά στίχου· «Ὕπεραγία Θεοτόκε...». Εἰς τό τέλος αὐτῆς· «Ο ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...» «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς), «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ).

Ἐξαποστειλάρια:

Τοῦ Πάσχα· «Σαρκὶ ὑπνώσας...» καί τῆς Θεοτόκου· «Πηγή ὑπάρχεις ἀληθῶς...».

Αῖνοι:

Τά 4 Στιχηρά ἀναστάσιμα· «Ο Σταυρός σου Κύριε...» καί τά 4 στιχηρά προσόμοια τῆς

Θεοτόκου· «„Γδωρ τό τῆς πηγῆς...». Ἀκολούθως τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἵερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καὶ νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς) καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τό «Χριστός ἀνέστη...» (δεκάκις) καὶ τά Εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκια μετά τήν Εἴσοδον: «Χριστός ἀνέστη...», «Προλαβοῦσαι τόν Ὁρθρον...», τῆς Θεοτόκου· «Ο Ναός σου Θεοτόκε...».

Κοντάκιον: «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ...».

«Οσοι εἰς Χριστόν...»

Ἀπόστολος: Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου· «Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον...» (Πράξ. γ' 1 – 8).

Εὐαγγέλιον: Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου· «Ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναούμ...» (Ιω. β' 12 – 22).

Εἰς τό Ἔξαιρέτως: «Ο Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου...».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ...».

Ἀντί τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς»: Τό· «Χριστός ἀνέστη...».

Ἀντί τοῦ· «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» τό· «Χριστός ἀνέστη...» τρίς (χῦμα) καὶ ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα, διαλογική.

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ναθαναήλ Ἀποστόλου. Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου. Ἡχος πλ. δ'.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ώς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. γ' 11 – 16) καὶ (Ιωάν. γ' 22 – 33).

23. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ. Τά έγκαίνια τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καὶ ἡ φηλάφησις τοῦ ἀγίου ἀποστόλου Θωμᾶ. Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τροπαιοφόρου. Ἀνατολίου, Πρωτολέοντος, Γλυκερίου μάρτυρος, Γεωργίου τοῦ ἐν Πτολεμαϊδί νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου. Ἔωθινόν Α'.

*Σήμερον ἄγει τά ὄνομαστήριά του
ό Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος.*

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας μετά τήν Θ΄ τοῦ Πάσχα,

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Εὐλογητός ὁ Θεός...», τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς (ἄπαξ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ ἀνά μίαν ὑπό τῶν Χορῶν) καὶ ἀναγινώσκεται ὁ Προοιμιακός ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...». (Ἐφεξῆς καὶ μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀναγινώσκεται ὁ Προοιμιακός ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...»). Τά «Εἰρηνικά» καὶ τό α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Ἀκολούθως εἰς τό «Κύριε ἐκέραξα...»:

Ἐσπέρια: Τά 6 Ἰδιόμελα τῆς ἔορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων...» καὶ τοῦ Ἅγίου Προσόμοια «Ως γενναῖον ἐν μάρτυσιν...» 4.

Δόξα: Τοῦ Ἅγίου «Ἄξιώς τοῦ ὄνόματος ἐποιτεύσω...».

Καί νῦν: Τῆς ἔορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης...».

Εἴσοδος: «Φῶς ἵλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ο Κύριος ἐβασίλευσεν...» καὶ τά Ἀναγνώσματα τοῦ Ἅγίου.

Ἀπόστιχα: Τά τρία στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἐορτῆς «Ω τοῦ παραδόξου θαύματος...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα: Τοῦ Ἅγίου «Τόν νοερόν ἀδάμαντα...».

Καί νῦν: Τῆς ἔορτῆς «Φιλάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον...».

«Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον.

Άπολυτίκια:

«Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...», Δόξα τοῦ Ἅγιου. «Ως τῶν αἰχμαλώτων...», Καὶ νῦν «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».

Άπόλυσις:

«Οἱ Αναστάται ἐκ νεκρῶν...».

Άντι τοῦ «Δι’ εὐχῶν»:

«Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...» (τοῦτο λέγεται μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, εἰς ὅλας τάς ἀκολουθίας).

Τῇ Κυριακῇ προῳ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

«Ἐύλογητός ὁ Θεός...»¹, «Χριστός ἀνέστη...» (τρίς) καὶ εὐθύς Δόξα, Καὶ νῦν «Παναγία Τριάς...», «Κύριε ἐλέησον» (τρίς), Δόξα, Καὶ νῦν «Πάτερ ἡμῶν...», «Οτι σοῦ ἐστιν...», «Κύριε ἐλέησον (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», δὲ Ν', δὲ Τριαδικός Κανών τοῦ α' ἥχου καὶ ἡ Λιτή τῆς Εορτῆς καὶ τοῦ Ἅγιου. Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον, Άπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...» καὶ Άπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Άπολυτίκια:

Ως εἰς τόν Εσπερινόν.

Καθίσματα:

Τοῦ Ἅγιου καὶ ἀντί Θεοτοκίων τά τῆς Εορτῆς.

Τά Εύλογητάρια καταλιμπάνονται σήμερον.

Άναβαθμοί:

Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἥχου.

Προκείμενον:

«Ἐπαίνει Ιερουσαλήμ τόν Κύριον αἴνει τόν Θεόν σου, Σιών».

Στίχος:

«Οτι ἐνίσχυσε τούς μοχλούς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τούς υἱούς σου ἐν σοί».

Εὐαγγέλιον:

Τό Α' Εωθινόν (ἀπό τῆς Ἅγιας Τραπέζης) καὶ ἅπασα ἡ τάξις αὐτοῦ.

«Ἀνάστασιν Χριστοῦ...».

1 Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, τῇ Θ' Ὁρᾳ ὡς καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἀκολουθίαις τό· «Βασιλεῦ οὐράνιε...» καταλιμπάνεται μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς. Ἐπίσης ἀπό τῆς σήμερον μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, εἰς τήν ἀρχήν τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὁρῶν καταλιμπάνεται τό· «Ἄγιος ὁ Θεός...» καὶ ἀντ' αὐτοῦ λέγεται τό· «Χριστός ἀνέστη...» τρίς, χῦμα καὶ ἀμέσως «Δόξα, Καὶ νῦν Παναγία Τριάς...».

- Ό Ν΄ Ψαλμός:** (Έμμελως). Δόξα: «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...». Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἄναστάς ὁ Ἰησοῦς...».
- Κανόνες:** Τῆς ἑορτῆς: «Ἄσωμεν πάντες λαοί...» εἰς στὸ ἄνευ στίχων καί τοῦ Ἅγιου μετά στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...».
- Ἄπο γ' Ὡδῆς:** Ἡ Ὑπακοή τῆς ἑορτῆς: «Ως ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου...» καί τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Ἅγιου.
- Ἀφ' στ' Ὡδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἐορτῆς. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** Τοῦ Πάσχα: «Ἄναστάσεως ἡμέρα...».
- Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ' Ὡδή τοῦ Κανόνος τῆς Ἐορτῆς: «Σέ τήν φαιεινήν λαμπάδα...» (ἄνευ στίχων) καί ἡ Θ' Ὡδή τοῦ Ἅγιου. Καταβασία: «Ο Ἀγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Προτάσσεται, ως καί ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τό· «Ἄγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (δίς) μετά τοῦ «Ὕψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν...».
- Ἀινοι:** Ἀκολούθως: Τό α' τῆς ἑορτῆς: «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου...», τοῦ Ἅγιου: «Ἐαρ ἡμῖν ἔξελαμψε...» καί τό β' τῆς ἑορτῆς: «Σήμερον ἔαρ μυρίζει...» (ἀπαξ).
- Δόξα:** Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς: «Μετά τήν ἐκ τάφου σου...» καί 3 Προσόμοια τοῦ Ἅγιου: «Δεῦτε τήν πανέορτον φαιδράν...».
- Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς: «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη. Ἀπολυτίκιον: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μετά τό· «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» φάλλεται τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς, ἀπαξ ἀπό τοῦ Ιεροῦ Βήματος καί ἀνά μίαν ὑπό τῶν

Χορῶν (Τοῦτο γίνεται μέχρι καί τῆς Τρίτης τῆς Ἐβδομάδος τοῦ Τυφλοῦ). Τά Εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκιον (μετά τήν Εἴσοδον):	«Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...» καί τό τοῦ Ἅγίου.
Κοντάκιον:	«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἅγίου: «Κατ’ ἔκεινον τόν καιρόν...» (Πράξ. ιβ' 1 – 11).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ: «Οὕστης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἔκεινη...» (Ιωάν. κ' 19 - 31)
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	‘Ο Εἰρμός τῆς Θ’ Ὁδῆς τοῦ Κανόνος: «Σέ τήν φαεινήν λαμπάδα...».
Κοινωνικόν:	«Ἐπαίνει Ἰερουσαλήμ τόν Κύριον, αἴνει τόν Θεόν σου Σιών».
Ἀντί τοῦ «Ἐῖδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...» «Ἐΐη τό ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις:	«Ο ἀναστάς...» «Χριστός ἀνέστη...».

Σημείωσις 1: Κατά τήν ἑβδομάδα τοῦ Θωμᾶ ἐάν τεληται Λειτουργία, φάλλεται Κοντάκιον τῆς Ἐορτῆς: «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...». Ἐπανέρχεται ἐπίσης ἐν τῷ Ὁρθρῷ ἡ στιχολογία τῆς Τιμιωτέρας καί ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τό «Ἄξιόν ἐστιν...».
Σημείωσις 2: Καθημερινῶν Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Β' Ἐβδομάδος Πράξεων καί Εὐαγγέλια Β' Ἐβδομάδος Ιωάννου.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἐλισάβετ ὁσίας, Σάββα τοῦ Στρατηλάτου μάρτυρος.

25. ΤΡΙΤΗ. Τοῦ Ἅγιου ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
Κοντάκιον:	«Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά) «Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

- Έσπερια:** Τά 3 Προσόμοια τῆς ἑορτῆς: «Ἄναστάς ἐκ τοῦ μνήματος...» (ζήτει τῇ Δευτέρᾳ Β' Ἐβδ. ἐσπέρας) και τά 3 Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου: «Τῶν θεηγόρων λογίων...».
- Δόξα:** Τοῦ Ἀποστόλου: «Σοῦ ἐξεχύθη ἡ χάρις...».
- Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς: «Τῶν Μαθητῶν δισταζόντων...».
- Εἴσοδος:** «Φῶς ἵλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας και τά Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀποστόλου (ἐκ τῶν Κυπρίων Μηγαίων).
- Ἀπόστιχα:** Τά 3 Στιχηρά προσόμοια τοῦ Ἅγίου μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα:** Τοῦ Ἀποστόλου: «Δεῦτε τῆς οὐρανίου μυσταγωγίας...».
- Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς: «Μετά τὴν ἔγερσίν σου Κύριε...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** Τοῦ Ἀποστόλου: «Ἀπόστολε, Ὁγιε...», Δόξα, Καί νῦν: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
- Ἀπόλυσις:** «Ο Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἀποστόλου, Τρισάγιον και Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».

ΟΡΘΡΟΣ

- Ἐξάψαλμος.**
- Ἀπολυτίκια:** Τοῦ Ἀποστόλου: «Ἀπόστολε, Ὁγιε...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
- Καθίσματα:** Τοῦ Ἀποστόλου και ἀντί Θεοτοκίων τῆς ἑορτῆς (Τρίτῃ Β' Ἐβδ.).
- Ἀναβαθμοί:** Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἥχου.
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ οἱ ἀπεσταλμένοι» (Μάρκι δ' 46 – 54).

«Ἀνάστασιν Χριστοῦ...».

- Ο Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...» Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τῇ ἀποστολικῇ σου ράβδῳ...».
- Κανόνες:** Τῆς Ἔορτῆς καί ὁ τοῦ Ἀποστόλου.
- Ἀπό γ' Ὡδῆς:** Καθίσματα τοῦ Ἀποστόλου: «Τήν σαγήνην Κυρίου...», Δόξα: «Τῶν εἰδώλων τήν πλάνην...», Καί νῦν ἡ Ὑπακοή τῆς ἑορτῆς: «Ως ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν...» (Κυριακή τοῦ Θωμᾶ).
- Ἀφ' στ' Ὡδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** Τοῦ Πάσχα: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία: «Ο Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό α' τῆς Ἔορτῆς, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί τό β' τῆς Ἔορτῆς: «Ἐμῶν μελῶν χειρί σου...».
- Αῖνοι:** Προσόμοια τῆς Ἔορτῆς 3 καί τοῦ Εὐαγγελιστοῦ 3.
- Δόξα:** Τοῦ Ἀποστόλου.
- Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς.
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τοῦ Πάσχα.
- Εἰσοδικόν:** Τοῦ Πάσχα «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...», τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Ἄδελφοί ταπεινώθητε ὑπό τήν κραταιάν...» (Καθ. Α' Πέτρ. ε' 6 – 14).
- Εὐαγγέλιον:** Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς...» (Μάρκ. ζ' 1 – 13).
- Εἰς τό Ἐξαιρέτως:** «Ἄξιόν ἔστιν...».
- Κοινωνικόν:** «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».

Άντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...».

«Εἴη τό ὄνομα Κυρίου»

Άπόλυσις: «Ο ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βασιλέως ἵεροι μάρτυρος ἐπισκόπου Ἀμασείας. Καλανδίωνος ὁσίου τοῦ Κυπρίου, Γεωργίου κτίτορος Μονῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν Κουτσοβέντη τῆς Κύπρου.

27. ΠΕΜΠΤΗ. Συμεών ἵεροι μάρτυρος, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, Ἰωάννου Ὁμολογητοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Καθαρῶν.

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα Μαρτύρων. Μέμνονος ὁσίου, Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων.

29. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀντίπασχα. Ἱάσονος καὶ Σωσιπάτρου ἐκ τῶν Ο΄ Ἀποστόλων.

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ἐν τῇ Θ΄ Ὡρᾳ: Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος». Κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόλυσις (μικρά). «Ο ἀναστάς...».

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» τά 3 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» (Παρασκ. Β΄ Ἐβδ. ἐσπ.) καὶ 3 Προσόμοια ἐκ τοῦ Μηγαίου (29ης Ἀπριλίου) Δόξα: «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ἐπέστης», Καί νῦν· Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἥχου· «Τήν παγκόσμιον δόξαν...». Εἴσοδος. «Φῶς ἵλαρόν» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ο Θεός ἀντιλήπτωρ μου εῖ». Ἀπόστιχα· Τά 4 Ἀναστάσιμα. Δόξα, Καί νῦν· «Φιλάνθρωπε, μέγα καί ἀνείκαστον». Ἀπολυτίκια· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος (τρίς). Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ προωΐ: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Ἄντι· «Ἄγιος ὁ Θεός» «Χριστός ἀνέστη», «Παναγία Τριάς», «Πάτερ ἡμῶν». Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ καί Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τό «Θεός Κύριος» · τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τοῦ

Θωμᾶ (τρίς). Καθίσματα· εἰς τήν α΄ Στιχολογίαν τά 3 Ἀναστάσιμα καί εἰς τήν β΄ Στιχολογίαν «Τῷ φόβῳ τῶν Ἐβραίων...» (δίς) (Σαβ. Β΄ Ἐβδ. πρωΐ). Εἶτα· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καί ὁ Ν΄ χῦμα. Κανόνες· ὁ τῆς Ἐορτῆς καί ὁ τοῦ Μηναίου. Ἀπό Γ΄ Ὁδῆς τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου καί ἡ Ὑπακοή τῆς Ἐορτῆς. Ἄφ’ ΣΤ΄ Ὁδῆς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῆς Ἐορτῆς καί τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα. Εἶτα φάλλεται ἡ Θ΄ Ὁδή τοῦ Κανόνος τοῦ Θωμᾶ· «Σέ τήν φαεινήν λαμπάδα» καί ἡ Καταβασία· «Ο Ἀγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Τά Ἐξαποστειλάρια τῆς Ἐορτῆς· «Ἐμῶν μελῶν...» καί «Σήμερον ἔαρ μυρίζει...». Εἰς τούς Αἴνους 3 Ἀναστάσιμα· «Ὕμνοῦμεν σου Χριστέ...» καί τά 3 τῆς Ἐορτῆς· «Μετά τήν ἐκ τάφου». Δόξα. Καί νῦν· «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ». Δοξολογία Μεγάλη. «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Τά Ἀντίφωνα καί τό Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Μετά τήν Εἰσοδον, τό Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος». Κοντάκιον «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαβ. Β΄ Ἐβδ. Πράξεων καί Σαβ. Β΄ Ἐβδ. Ιωάννου). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»· «Σέ τήν φαεινήν λαμπάδα». Κοινωνικόν· «Ἐπαίνει Ιερουσαλήμ». «Χριστός ἀνέστη». «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου» καί Ἀπόλυσις.

30. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ. Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου, υἱοῦ Ζεβδαίου. Ἀργυρῆς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει νεομάρτυρος. Ἡχος β΄, Ἔωθινόν Δ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».

Κοντάκιον:

«Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Ο ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια:

Ἀναστάσιμα τοῦ β΄ ἥχου 7 καί τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες...» 3.

Δόξα:

Τῶν Μυροφόρων· «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες τόν τάφον σου...».

- Καί νῦν:** Τό α' Θεοτοκίον τοῦ β' ἥχου· «Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
- Εἴσοδος:** «Φῶς Ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «‘Ο Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «‘Η Ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ...» καί τά Στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἰερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τῶν Μυροφόρων «Σέ τόν ἀναβαλλόμενον τό φῶς...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** «‘Οτε κατῆλθες...», Δόξα· «‘Ο εὐσχήμων...», Καί νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις...».
- Ἀπόλυσις:** «‘Ο Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ β' ἥχου καί ἡ Λιτή τῶν Μυροφόρων. Τά Τριαδικά «‘Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καί ἀπολυτίκιον «‘Ο εὐσχήμων Ἰωσήφ...».

ΟΡΘΡΟΣ

- Ἐξάψαλμος.**
- Ἀπολυτίκια:** Ως ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά ὀναστάσιμα καί τῶν Μυροφόρων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατά σειράν.
- Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ β' ἥχου καί ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Ἔωθινοῦ (Δ') Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου, καταλιμπανομένου τοῦ Κανόνος τῶν Μυροφόρων.
- Ἀπό γ' Ὡδῆς:** Τά δύο Καθίσματα τῶν Μυροφόρων «Τά μύρα θερμῶς...», Δόξα, Καί νῦν· «Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός...».
- Ἀφ' στ' Ὡδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Μυροφόρων. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι:

Τοῦ Πάσχα: «Ἄναστάσεως ἡμέρα...».

Άντι Τιμιωτέρας:

‘Η Θ’ Όδή τῶν Κανόνων τοῦ Πάσχα καὶ τῆς Θεοτόκου μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἔξῆς:

1. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τόν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἔξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

«Φωτίζου, φωτίζου...»

2. Μεγάλυνον, ψυχή μου, τόν ἔξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστόν τόν ζωοδότην.

«Φωτίζου, φωτίζου...»

3. Χριστός τό Καινόν Πάσχα, τό ζωόθυτον θῦμα, ἀμνός Θεοῦ δι αἵρων τήν ἀμαρτίαν κόσμου.

«”Ω θείας! ὡ φίλης! ...»

4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστός ἀνέστη, καὶ ἀδηγ ἐσκυλεύθη.

«”Ω Πάσχα τό μέγα...»

5. Δόξα ... Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τό κράτος.

«Συμφώνως Παρθένε...»

6. Καί νῦν... Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σός γάρ Υἱός ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

«Εὐφραίνου ἀγάλλου...»

Καταβασία. «Ο Ἡγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ, Ἅγνῃ, Παρθένε χαῖρε, καὶ πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σός Υἱός ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, Φωτίζου...»

Ἐξαποστειλάρια:

Προηγεῖται τό «Ἄγιος Κύριος...» (δίς), «Ὕψοῦτε Κύριον...» ὡς καὶ ἐν ταῖς ἐπομέναις Κυριακαῖς. Εἶτα: «Σαρκί ὑπνώσας...» καὶ τῶν Μυροφόρων: «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...».

Αἶνοι:

Τά 4 Ἀναστάσιμα: «Πᾶσα πνοή καὶ πᾶσα κτίσις...» καὶ τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ιερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα:

Τό Β’ Ἐωθινόν: «Μετά μύρων προσελθούσαις...».

- Καί νῦν:** «΄Αναστάσεως ἡμέρα...» μετά τοῦ «Χριστός ἀνέστη...» (ἄπαξ).
Δοξολογία: Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Άντιφωνα:** Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα «΄Εν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».
Άπολυτίκια: «΄Οτε κατῆλθες...», «΄Ο εύσχήμων Ἰωσήφ...», «Ταῖς Μυροφόροις...», τοῦ Ἀπ. Βαρονάβα καὶ τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
Τρισάγιον.
Άπόστολος: Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων: «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν...» (Πράξ. στ' 1 – 7).
Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων: «΄Ελθών Ἰωσήφ ὁ ἀπό Ἀριμαθαίας...» (Μάρκ. ιε' 43 – ιστ', 8).
Εἰς τό Έξαιρέτως: «Ο Άγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ...».
Άντι τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...».
«Εἴη τό ὄνομα Κυρίου».
Άπόλυσις: «Ο Αναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Άναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Γ' Ἐβδ. Πράξεων καὶ Εὐαγγέλια Γ' Ἐβδ. Ἰωάννου.